Sunday Samaj Weekly

Vol :15 : # 629 02/11/2025 - 08/11/2025 www.samajweekly.com samajweekly @samajweekly

Punjabi, Hindi & English Newspaper- Uk&Eu Edition

ਇਸਰੋ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚੇਗਾ: ਭਾਰਤੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਲਟੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ

ਸ਼੍ਰੀਹਰੀਕੋਟਾ : ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਾੜ ਖੋਜ ਸੰਗਠਨ (ਇਸਰੋ) ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸਰੋ ਕੱਲ੍ਹ (2 ਨਵੰਬਰ) ਆਪਣਾ 4410-ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਸੰਚਾਰ ਉਪਗ੍ਰਹਿ CMS-03 ਲਾਂਚ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸਰੋ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਹਰੀਕੋਟਾ ਦੇ ਸਤੀਸ਼ ਧਵਨ ਪੁਲਾੜ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5:26 ਵਜੇ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।ਇਸਰੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇਸਰੋ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਾਂਚ ਵਾਹਨ, LVM3-M5, ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਕੇਟ ਵਿੱਚ 4000 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਤੱਕ ਦੇ ਪੇਲੋਡ (ਉਪਕਰਨ) ਨੂੰ ਜੀਓਸਿੰਕ੍ਰੋਨਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਔਰਬਿਟ (GTO) ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਇਸਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਰਾਕੇਟ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਂਚ ਪੈਡ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਉਲਟੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਉਪਗ੍ਰਹਿ CMS-03 ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਚ-ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਪੁਲਾੜ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੁੰਦਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਜੀਟਲ ਕਵਰੇਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਡਿਜੀਟਲ ਸੰਚਾਰ, ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਇੰਟਰਨੈਟ, ਟੀਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਟੈਲੀਮੈਡੀਸਨ, ਔਨਲਾਈਨ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਰੋ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 5 ਦਸੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਫ੍ਰੈਂਚ ਗੁਆਨਾ ਦੇ ਕੌਰੂ ਲਾਂਚ ਬੇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਕੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਉਪਗ੍ਰਹਿ, ਘਸ਼ਅਠ-11 (5854 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਭਾਰ) ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ, ਇਸਰੋ ਆਪਣੇ LVM3 ਰਾਕੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਉਪਗ੍ਰਹਿ, CMS-03 ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭਗਦੜ ਮਚਣ ਕਾਰਨ 10 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਕਈ ਜ਼ਖਮੀ

ਸ਼੍ਰੀਕਾਕੁਲਮ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਕਾਕੁਲਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਾਸ਼ੀਬੁੱਗਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਭਗਦੜ ਮਚਣ ਕਾਰਨ 10 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਏਕਾਦਸ਼ੀ ਮੌਕੇ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਭੀੜ ਦਾ ਦਬਾਅ ਅਚਾਨਕ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਭਗਦੜ ਮਚ ਗਈ।

ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਭਗਦੜ ਦੇ ਕਈ ਵੀਡੀਓ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਰੇਲਿੰਗ ਡਿੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀੜ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲੇ ਗਏ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਐਨ. ਚੰਦਰਬਾਬੂ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਤੇ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀਕਾਕੁਲਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਾਸ਼ੀਬੁੱਗਾ ਵਿੱਚ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭਗਦੜ ਮਚੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਏਕਾਦਸ਼ੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨੇੜਲੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਕੇ. ਅਤਚੰਨਾਇਡੂ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮੌਕੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੌਕੇ ਤੇ ਵਾਧੂ ਪੁਲੀਸ ਫੋਰਸ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਗੁਆਟੇਮਾਲਾ ’ਚ ਪੰਜਾਬੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਡੌਂਕਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਕਤਲ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ । ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇਕ ਬੇਹੱਦਮੰਦਭਾਗੀ ਖ਼ਬਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੁਆਟੇਮਾਲਾ ’ਚ ਪੰਜਾਬੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਡੌਂਕਰਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮੋਰੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਅਕਤੂਬਰ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੀਜੇ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁਆਟੇਮਾਲਾ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਤਸਕਰਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾਈ ਅਤੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਫਿਰੌਤੀ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਭਜ ਦਿੱਤੀ। ਪੈਸੇ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 45 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਰ ਏਜੰਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ ਉਹ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕ ਨੰਬਰ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਏਜੰਟ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤ ਤੋਂ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ ਕਟਾਰੀਆ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪੰਜਾਬ ਕੈਬਨਿਟ ਵੱਲੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਤੇ 700 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਲਾਨੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲੋਂ ਲਗਪਗ 1,200 ਫੀਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ 2013 ਦੇ ਡਰੱਗ ਤਸਕਰੀ ਨੈਟਵਰਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ 540 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਜੀਠਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਵਿਧਾਇਕ ਰਹੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਬਿਕਰਮ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ 25 ਜੂਨ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਥਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ 25 ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਡਿਜੀਟਲ ਉਪਕਰਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। 26 ਜੂਨ ਨੂੰ ਮੁਹਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੁਲੀਸ ਰਿਮਾਂਡ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ 6 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ ਨੂੰ 40,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ 200 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਂਚ 2013 ਵਿੱਚ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਕਾ ਡੀਐੱਸਪੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੋਲਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ 6,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਡਰੱਗ ਰੈਕੇਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਮਜੀਠੀਆ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਡਰੱਗ-ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਮਜੀਠੀਆ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

Samaj Weekly

ਸਮਾਜ ਵੀਕਲੀ

Editor-in-chief
Devinder Chander
+44 7878 456 484

Editorial Office
Samaj Weekly
Samaj Media Enterprise Ltd
46 Summer Road
Erdington,Birmingham UK
B23 6UR
+44 7878 456 484
+44 121 565 4810
info@samajweekly.com
samajweekly@gmail.com

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਕਲਾਸੀਫਾਈਡ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ ਆਈ ਜੀ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ 5 ਦਿਨ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ ਆਈ ਜੀ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਵੱਲੋਂ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 5 ਦਿਨ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਮੰਗਣ ਦਾ ਭੁੱਲਰ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਐਚ ਐਸ ਧਨੋਆ ਅਤੇ ਆਰ ਪੀ ਐਸ ਬਾਰਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਪਰੰਤੂ ਸੀਬੀਆਈ ਵਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵੀ ਮੁਹਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਰ ਇਲਾਕੇ ’ਚ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪੱਤਰਕਾਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ C.V. email: samajweekly@gmail.com ਉੱਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ।

Editor-in-chief : **Devinder Chander**

Mob: 07878 456 484

ਨੋਟ : ਪੱਤਰਕਾਰਤਾ ਦਾ ਤਜੁਰਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੰਡਿਆਲਾ-ਨੂਰਮਹਿਲ ਵਿਚ ਵਾਪਰਿਆ ਭਿਆਨਕ ਸੜਕ ਹਾਦਸਾ, 2 ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ

ਨੂਰਮਹਿਲ । ਜੰਡਿਆਲਾ-ਨੂਰਮਹਿਲ ਸੜਕ ’ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਨ ਕਰ ਕੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਦਸਾ ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਟੱਕਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ। 2 ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਟੱਕਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਚਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 2 ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਮਨਦੀਪ ਪਿੰਡ ਨਾਹਲਾਂ ਥਾਣਾ ਨੂਰਮਹਿਲ ਦਿਹਾਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਤੁਹੀਰ ਆਲਮ ਵਾਸੀ ਜੰਡਿਆਲਾ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਮਸ਼ੇਰ ਖਾਸ ਦਿਹਾਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰਾਹੁਲ ਅਤੇ ਸਾਲੂ ਵਾਸੀ ਜੰਡਿਆਲਾ ਮੰਜਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਥਾਣਾ ਮੁਖੀ ਨੂਰਮਹਿਲ ਨੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ’ਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਕੋਦਰ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸਥਿਰ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਸ.ਆਈ. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਫੱਟੜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਹੀ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇਗਾ।

ਦਿੱਗਜ ਅਦਾਕਾਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ

ਮੁੰਬਈ। ਦਿੱਗਜ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 89 ਸਾਲਾ ਅਦਾਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਬ੍ਰੀਚ ਕੈਂਡੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਤਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, "ਉਹ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਟੀਨ ਜਾਂਚਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।'' ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਅਪਰੈਲ ਵਿੱਚ ਧਰਮਿੰਦਰ ਦੀ ਅੱਖ ਦੀ ਗ੍ਰਾਫਟ ਸਰਜਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਜੀ ਅੱਖ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦਿੱਗਜ ਅਦਾਕਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਲੀਆ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ਾਹਿਦ ਕਪੂਰ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੈਨਨ ਦੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਕਾਮੇਡੀ "ਤੇਰੀ ਬਾਤੋਂ ਮੇਂ ਐਸਾ ਉਲਝਾ ਜੀਆ" ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਰਾਘਵਨ ਦੀ ਜੰਗੀ-ਡਰਾਮਾ ਫਿਲਮ "ਇੱਕੀਸ" ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣਗੇ, ਜੋ ਪਰਮਵੀਰ ਚੱਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਅਰੁਣ ਖੇਤਰਪਾਲ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਧਰਮਿੰਦਰ ਅਦਾਕਾਰ ਅਰਬਾਜ਼ ਖਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰਕ-ਡਰਾਮਾ ਥ੍ਰਿਲਰ "ਮੈਂਨੇ ਪਿਆਰ ਕੀਆ ਫਿਰ ਸੇ" ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣਗੇ।

ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ 'ਚ ਇੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕਤਲ

ਰਾਏਕੋਟ। ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਪੱਖਵਾਲ ਕਸਬਾ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਰਾਜਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (40) ਨੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ (75) ਨੂੰ ਇਟਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 10 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘਰ ਆ ਕੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ 75 ਸਾਲਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਨੇੜੇ ਪਈ ਇੱਕ ਇੱਟ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਏ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਥਾਣਾ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁਰਦਾਘਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਮ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਨਰਮ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਥਾਣਾ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਲਕੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਥਾਣਾ ਮੁਖੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 2020 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਕਤ ਹਮਲਾਵਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹਮਲਾਵਰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਤਹਿਤ 22 ਮਹੀਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

SHAM LAL CHANDER ID no. 921760

BUILDING MAINTENANCE HANDYMAN (CHECKATRADE)

Sham Lal Chander building maintenance handyman Under checkatrade platform is now available on your local London Area. They have fully trained and experienced tradesmen and do genuinely fast responses to all online enquiries. Their team are knowledgeable and providing on-time service. They have been providing remodelling, repairing and maintaining for over five years.

SPECIALITY:

PLUMBING : - Repairs/Replacement of Bathrooms accessories (sink, taps, tubs, showers, Toilets etc.

ELECTRICIAN :- Repairs/Replacement of all types of Sockets, Switches, Lamps, Fans, Cameras, Washing machines, Cookers, Alarms, Mount TV on walls, etc.

MASONRY WORK: - Plastering, skimming, Brick Work, Slabs Lying, Drive Ways, Roof maintenance etc.

CARPENTRY: - Laminate Flooring, Fencing, Flat Packs Assembling, Doors repairing/ replacing, Skirting, Decking, Selves making etc.

For more information please contact at www.checkatrade.com

Chander Consultants Limited, London, UK 07488841161

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 93 ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤਕਸੀਮ

●ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ : ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਪਾਠਕ ●ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਟਹਿਲ ਦਾਸ, ਸੈਦਪੁਰ, ਕਨੌਨ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਐਸ. ਡੀ. ਐਮ. ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ 17,31,535 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜੇ ਦੇ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤੇ

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, (ਜਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ) ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਬਦਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਆਵਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੜੀ ਤਹਿਤ ਅੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ 93 ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 17 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਮੁਆਵਜਾ ਤਕਸੀਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਥਾਨਕ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਪਾਠਕ ਨੇ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. ਅਨਮਜਯੋਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜੇ ਦੇ ਚੈਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੰਦਿਆ ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਪਾਠਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. ਅਨਮਜਯੋਤ ਕੌਰ ਮੁਆਵਜੇ ਦੇ ਚੈਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 17,31,535 ਰੁਪਏ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕ-ਸਾਨ ਬਦਲੇ ਮੁਆਵਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਪਿੰਡ ਸੈਦਪੁਰ, ਬੁਰਜ ਟਹਿਲ ਦਾਸ, ਕਨੌਨ ਆਦਿ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਸੌਂਪੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਰਾਲੇ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਬੀਜ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦਾ 380 ਕੁਇੰਟਲ ਬੀਜ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 50 ਫੀਸਦੀ ਸਬਸਿਡੀ 'ਤੇ ਬੀਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਮਾਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਤੇ ਸਕੂਲ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ

ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬਾਲ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ

ਕਪੂਰਥਲਾ, (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ)– ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਮੁਹਾਲੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਮਾਤਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੌਰਾਨ ਬੀ ਆਰ ਸੀ ਕਪੂਰਥਲਾ-1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਮਮਤਾ ਬਜਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਚਨਚੇਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲਾਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਤੇ ਰਿਸੋਰਸ ਪਰਸਨ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਵੀ ਸਿਖੋਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ

ਬਲਾਕ ਦੀਆਂ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੇ ਸੈਂਟਰ ਹੈੱਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਰੋਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਰੱਖੋਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਸੀਨਪੁਰਾ ਬਲਾਕ ਕਪੂਰਥਲਾ-3 ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਲ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਐੱਫ ਐੱਲ ਐੱਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚਿਆ।ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਡ ਡੇ ਮੀਲ ਦੀ ਸਾਫ ਸਫਾਈ, ਖਾਣੇ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੇ ਕੁੱਕਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਸਮੂਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਮੀਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਰੀਆਂ, ਐੱਫ ਐੱਲ ਐੱਨ ਕਿੱਟ ਨਾਲ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ,ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਟਸ ਐੱਪ ਗਰੁੱਪ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਸਮੱਰਥ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਸਨ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਪ੍ਰਥਮ ਸੋਨਾਲੀ ਸੰਧੂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦੱਸੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -: ਡਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਫਰਾਲਾ

ਬੰਗਾ(ਚਰਨਜੀਤ ਸੱਲ੍ਹਾਂ) ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰਕਟੀਸਨਰ ਬਲਾਕ ਬੰਗਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੰਗਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ ਅਮ੍ਰਿ ਲਾਲ ਰਾਣਾ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਵਿਟਾਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਪੁਰ-ਜੋਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅੱਜ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆ ਸਿਖਿਆਵਾ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵੰਡ ਕੇ ਛਕੋ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ।ਅੱਜ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ ਅਮ੍ਰਿ ਲਾਲ ਰਾਣਾ ਡਾ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਡਾ ਅਸੋਕ ਗਾਬਾ ਡਾ ਲੇਖ ਰਾਜ ਡਾ ਧਰਮ ਪਾਲ ਬੱਗਾ ਡਾ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਡਾ ਅਨੁਪਿਦਰ ਸਿੰਘ ਡਾ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡਾ ਬਘੇਲ ਸਿੰਘ ਡਾ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਡਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਡਾ ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਡਾ ਸਿੰਦਰ ਪਾਲ ਹੀਰਾ ਡਾ ਰਣਜੀਤ ਲਾਡੀ ਡਾ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਡਾ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਡਾ ਜਸਪਾਲ ਕੋਰ ਡਾ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਸਾਥੀ ਹਾਜਰ ਹੋਏ।

for more news visit:
www.samajweekly.com

The Samaj Weekly and people associated with it are not responsible for any claims made by the advisers and don't endorse any product or service advertising Samaj Weekly. Please consult your lawyer before buying hiring/contracting through the ads published in the newspaper. The Samaj Weekly is business of selling space and claims made by the advertisers are not tested/confirmed by any source.

ਸਲਾਨਾ ਜੋੜ ਮੇਲੇ ਤਦੇ ਫੱਬਣਗੇ ਜਦ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲਾਗੇ-ਕਰੀਮਪੁਰੀ

ਮਾਹਿਲਪੁਰ (ਚਰਨਜੀਤ ਸੱਲ੍ਹਾਂ)- ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲੋ ਮਹਿਮ ਸਲਾਨਾ ਜੋੜ ਮੇਲਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਜਸੋਵਾਲ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲੋ ਮੁਹਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਜੀ ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਏ ਹੋਏ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਰਗੇ ਖਤਰਨਾਕ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਦਮਨ ਵੱਲ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਧਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ ਰਾਫ ਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੇ ਏਕੇ ਪਹਿਚਾਨਬੋ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਚੋਂ ਚਿੱਟੇ ਵਰਗੇ ਭਿਆਨਕ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲੋ ਮੁਹਮ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਚੋਂ ਜਵਾਨੀ, ਖੁਦਕਸ਼ੀਆਂ ਚੋਂ ਕਿਸਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਵਸੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਚੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਿੰਡ ਚੱਕ ਮੰਢੇਰ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਨਾਲ ਬਸਪਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲੋ ਮੁਹਿੰਮ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ : ਪ੍ਰਵੀਨ ਬੰਗਾ

ਬੰਗਾ (ਚਰਨਜੀਤ ਸੱਲ੍ਹਾਂ) ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਚਕਮੰਢੇਰ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਪਰਮਜੀਤ ਕੋਰ ਜੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲੋ ਮੁਹਿੰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਵਿਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਸਪਾ ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਪ੍ਰਵੀਨ ਬੰਗਾ ਜੋਨ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬੂਥ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜਨਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਖਿਆ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਯੁਧ ਨਸ਼ਿਆ ਖਿਲਾਫ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਇਸ ਮੋਕੇ ਤੇ ਜਿਲਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹਰਬਲਾਸ ਬਸਰਾ ਜੀ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁੰਦਨ ਰਾਜ ਜੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਬਸਰਾ ਜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਹਾਜਰ ਹੋਏ ਇਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸੁੱਖਾ ਦੀ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ (ਇਟਲੀ) ਵਿੱਚ ਬੇਵਕਤੀ ਮੋਤ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਈ.ਵੀ.ਐਮ.ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬੂਥ ਲੈਵਲ ਏਜੰਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ (ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹੂੰਗੜਾ) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਫਸਰ ਸਕੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਨੇ ਅੱਜ ਸਥਾਨਕ ਡਾ.ਬੀ.ਆਰ. ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ, ਗੁੱਜਰਪੁਰ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਈ.ਵੀ.ਐਮ. ਵੈਅਰਹਾਊਸ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕੀਤੀ । ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਜੀਵ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਫਸਰ ਸਕੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਉਪਰੰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਸਕੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੂਥ ਲੈਵਲ ਏਜੰਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਏਜੰਟ ਬੀ.ਐਲ.ਓਜ਼ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਕੇ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਚੋਣ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅਹਿਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ । ਇਸ ਮੌਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜਲਵਾਹਾ ਤੇ ਗਗਨ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਭਾਜਪਾ ਤੋਂ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੋਂ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਸਪਾ ਤੋਂ ਹਰਮੇਸ਼ ਲਾਲ, ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ. (ਐਮ.) ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਚੋਣ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਗੋ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹਾਜਰ ਸਨ।

ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਡਾ ਰਵਜੋਤ ਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਤਨਾਮ ਜਲਵਾਹਾ ਵਲੋਂ ਤਰਨਤਾਰਨ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ (ਜਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਸ਼ਿਖਰਾਂ ਤੇ ਹਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਜੋ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤੋਂ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੀਡਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜਲਵਾਹਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਡੋਰ ਟੂ ਡੋਰ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਰਨਤਾਰਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਅਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਥਾਨਿਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਡਾ ਰਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਵੀ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਪੁਹੰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹੇਠ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਸਾਬ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਨੁਕੜ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜਲਵਾਹਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਡੋਰ ਟੂ ਡੋਰ ਕੰਪੇਨ ਬੜੇ ਹੀ ਜੋਸ਼ੋ ਖ਼ਰੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ । ਪਿੰਡ ਝੁਮਕੇ ਖੁਰਦ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਧਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਮੋਹਤਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਨੁੱਕੜ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰੀ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੋਹਤਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨੁੱਕੜ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੋਹਤਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਥਾਨਿਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਡਾਕਟਰ ਰਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ ਵੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਖੁੱਲੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਦਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਜਿਤਾਉਣਗੇ। ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਜਿਤਾ ਕੇ ਸੀਟ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਉਣਗੇ ।

ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਮਾਰਟ ਸਕੂਲ ਅੱਪਰਾ ਵਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਫਿਲੌਰ/ਅੱਪਰਾ(ਦੀਪਾ)-ਅੱਜ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਮਾਰਟ ਸਕੂਲ ਅੱਪਰਾ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਿਤ ਸਾਇੰਸ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਸਕੂਲ ਮੁਖੀ ਜਸਪਾਲ ਸੰਧੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਜਗਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ (ਜਰਮਨ) ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ ਬੰਗੜ (ਸਰਪੰਚ ਅੱਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ (ਅੱਪਰਾ ਸਵੀਟਸ ਸ਼ਾਪ) ਨੇ ਰੀਬਨ ਕੱਟ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਾਰਟ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਲਾ ਕਿਰਤਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਗਾਈ। ਆਏ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਖੂਬ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਸਕੂਲ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਆਏ ਆਏ ਹੋਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਅਯੋਜਿਤ ਮੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਉੱਠੇਗਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਰਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬੱਬੂ ਆਸਟਰੇਲੀਆ, ਬੀਬੀ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ (ਜਰਮਨ) ਮੋਹਣ ਲਾਲ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ, ਡਾਕਟਰ ਸੋਮਨਾਥ, ਸੁਭਾਸ਼ (ਅੱਪਰਾ), ਤਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਲਾਲੀ ਅੱਪਰਾ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨੀਰੂ ਬਾਲਾ, ਨੈਂਨਸੀ ਰਾਣੀ, ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋਮਿਲਾ ਦੇਵੀ, ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਡੀ. ਕਾਲਜ ਬਰਨਾਲਾ 'ਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗੋਲੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ

ਬਰਨਾਲਾ, (ਚੰਡਿਹੋਕ) : ਸਥਾਨਿਕ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਡੀ. ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗੋਲੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਅਦਭੁਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਕਲਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਮਿਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਾਈਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਡਾ. ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਕਲਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟੀਮ ਸਪਿਰਿਟ ਅਤੇ ਸੌਂਦਰਯ ਬੋਧ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ

ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ, ਦਿਲਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਬੀ.ਏ.) ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਦਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਬੀ.ਏ.) ਨੇ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਡਿੰਪਲ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਨਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪ੍ਰੋ. ਗੁੰਜਨ, ਪ੍ਰੋ. ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰੰਗੋਲੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੰਗੀਨ, ਉਤਸ਼ਾਹਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਰ ਗਹਿਰੀ ਹੋਈ।

ਆਕਸਫੋਰਡ ਸ਼ਾਈਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਅੱਪਰਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵਿੱਦਿਅਕ ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨਾਤਮਿਕ ਦੌਰਾਨ ਰਿਹਾ ਕਾਮਯਾਬ

ਫਿਲੌਰ/ਅੱਪਰਾ, (ਦੀਪਾ)-ਸਥਾਨਕ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸ਼ਾਈਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਅੱਪਰਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵਿੱਦਿਅਕ ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨਾਤਮਿਕ ਦੌਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕੁਰਨੇਸ਼ ਨਦਾ ਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੰਦੀਪ ਰਾਣਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ 'ਸਕਾਈ ਜੰਪਰ ਟ੍ਰੈਮਪੋਲਿਨ ਪਾਰਕ' ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ । ਇਹ ਟੂਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਰਿਹਾ । ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਦਿਅਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ, ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ, ਹਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਰੋਹਿਤ ਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ।

ਕਸਾਣਾ ਗੋਤ ਦਾ ਸਤੀ ਮੇਲਾ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ

"ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਦਿੱਲੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਨਤਮਸਤਕ"

ਨਵਾਸ਼ਹਿਰ /ਕਾਠਗੜ੍ਹ (ਜਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ) ਪਿੰਡ ਨਿੱਘੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਕਸਾਣਾ ਗੋਤ ਦੇ ਸਤੀ ਮੰਦਰ 'ਚ ਕਸਾਣਾ ਗੋਤ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸਤੀ ਮੇਲਾ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੰਢੀ, ਦੂਣ ਦੁਆਬੇ ਸਮੇਤ ਦਿੱਲੀ, ਹਿਮਾਚਲ ਆਦਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਸਾਣਾ ਗੋਤ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਸਤੀ ਮੰਦਰ 'ਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਸੈਦਪੁਰ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਤੀਸ਼ ਬਲਾਚੌਰ (ਸਪੁੱਤਰ ਸਵਰਗੀ ਚੌ: ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਚ ਪੰਡਿਤ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਗੌਤਮ ਵਲੋਂ ਹਵਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚੁੰਨਰੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਝੰਡਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਜਕ ਪੂਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਰੰਤ ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਲਾਕਾਰ ਸੋਨੂੰ ਮੰਗੂਪੁਰ

ਅਤੇ ਬਿਪਨ ਸੂਰਾਪੁਰ ਦੀ ਗਾਇਕ ਮੰਡਲੀ ਵਲੋਂ ਮਹਾਂਮਾਈ ਦਾ ਗੁਣਗਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਰਾਜ ਕੰਬਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਚਾਹ-ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਅਤੁੱਟ ਲੰਗਰ ਵਰਤਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕਾਨੂੰਗੋ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, ਧਰਮ ਚੰਦ ਸੂਰਾਪੁਰ, ਮਾ: ਰਵਿੰਦਰ ਸੂਰਾਪੁਰੀ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ , ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ, ਮੈਨੇਜਰ ਦੀਪਕ ਕਸਾਣਾ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਪੰਮੀ, ਰਾਮ ਪਾਲ ਪਾਲੀ, ਨਰਿੰਦਰ ਸੋਭੂਵਾਲ, ਕੌਂਸਲਰ ਨਰਿੰਦਰ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਸਾਣਾ ਦਿੱਲੀ, ਸ਼ਿਵ ਕਸਾਣਾ ਸੈਦਪੁਰ, ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਉਧਨਵਾਲ, ਮੌਜੀ ਬਾਬਾ ਧਰਮਪੁਰ, ਚਰਨ ਦਾਸ ਜੰਡੀ, ਮਾ: ਧਰਮਿੰਦਰ ਜੰਡੀ, ਸਰਪੰਚ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕਸਾਣਾ, ਪਵਨ ਕਸਾਣਾ, ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਪੰਡੋਰੀ, ਕਮਲ ਸੂਰਾਪੁਰ, ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਸੋਭੂਵਾਲ, ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਕੇਵਲ ਕਸਾਣਾ, ਰਾਜੀ ਕਸਾਣਾ ਮਾਲੇਵਾਲ, ਕਪਿਲ ਕਸਾਣਾ, ਚੰਨੀ ਕਸਾਣਾ ਥੋਪੀਆ, ਵਿੱਕੀ ਕਸਾਣਾ ਭਰਥਲਾ, ਸੰਜੇ ਕਸਾਣਾ ਖੀਵੇਵਾਲ, ਰਾਹੁਲ ਚੌਧਰੀ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸ਼ਿੰਦੀ ਖੀਵੇਵਾਲ, ਰਾਮ ਪਾਲ ਮੰਡ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਹਿਲੋਲਪੁਰ, ਰਾਮ ਕਰਨ ਕਸਾਣਾ, ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਫਰੋਰ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਹਿਮਾਚਲ, ਮਾ: ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਖੀਵੇਵਾਲ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਆਦਰਸ਼ ਸੋਸ਼ਲ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਏ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਲਵਿਦਾ

ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ (ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹੂੰਗੜਾ) ਆਦਰਸ਼ ਸੋਸ਼ਲ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਏ ਜੀ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਜੀ ਰਿਟਾਇਰਡ ਬੀ.ਪੀ.ਈ.ਓ. 30 ਅਕਤੂਬਰ 2025 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਥਿਵ ਸ਼ਰੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੀ ਜੀ ਆਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ

ਮਿਤੀ 08/11/2025 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਰੋਡ ਨੇੜੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਿਚ ਦੁਪਹਿਰ 1 ਵਜੇ ਤੋ 2 ਵਜੇ ਤਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਘੜੀ ਚ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸਿਰਕਿਤ ਕੀਤੀ ।

for more news visit:
www.samajweekly.com

ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ ਨੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਲਈ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ਲਾਘਾ

ਲੁਧਿਆਣਾ (ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਐੱਮ.ਏ.) ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੈ ਰਾਣਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਲਈ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੇਵਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਅੱਜ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ੍ਰ: ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲਣੀ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੈ ਰਾਣਾ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ, ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ (ਪੰਜਾਬ ਫਰੰਟੀਅਰ)ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਪਿੰਡਾਂ ਅੰਦਰ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀ. ਐਸ.ਐਫ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਕੱਪੜੇ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਆਦਿ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ । ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਦੇ

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ੍ਰ: ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਮੂਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੇਵਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੌਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਘਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਡਮੁੱਲੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪ ਸ਼ਿਖਾ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੇ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਜ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਲੰਟੀਅਰ ਬੜੀ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਿੱਖਸ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੁੱਲ ਗਿਆਰਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਕਰਨ, ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ, ਡੀਜ਼ਲ, ਬੀਜ਼, ਖਾਦਾਂ ਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਵਾਉਣ, ਨਵੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਯੂਨੀਫਾਰਮਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਕਾਪੀਆਂ ਦਿਵਾਉਣ, ਗਰਮ ਕੱਪੜੇ, ਕੰਬਲ, ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਰਸਦ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਸੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ।

08 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਜੀ ਟੀ ਯੂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਬਲਾਕ ਫਿਲੌਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ

ਫਿਲੌਰ/ਅੱਪਰਾ (ਦੀਪਾ) - ਗੌਰਮਿੰਟ ਟੀਚਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ 08 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋ ਰਹੀ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸਬੰਧੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਟੀਚਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਜਿਲਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਟਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਬਲਾਕ ਫ਼ਿਲੌਰ ਦੇ ਕਈ ਸਕੂਲ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਮਾਓ ਸਾਹਿਬ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਮਾਓ ਸਾਹਿਬ, ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਮੀਆਂਵਾਲ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਮੀਆਂਵਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਪਰਤਬਪੁਰਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਪਰਤਾਬਪੁਰਾ , ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਬੇਗਮਪੁਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਕੰਗ ਅਰਈਆਂ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਕੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਗੌਰਮਿੰਟ ਟੀਚਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਿਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕਰਨੈਲ ਫ਼ਿਲੌਰ , ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਲੇਖ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬੀ ਵਲੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਸੀ ਪੀ ਐਫ ਕਰਮ ਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੋਰ ਤੇ ਝੰਡਾ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜਿਮਨੀ ਚੋਂਣ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਵ ੱ ਖ - ਵ ੱ ਖ ਮਸਲਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕ ੀ ਤ ਾ ਗਿਆ।ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੇ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਟਾਲਮਟੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਬੱਝਵੇਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੋਰਮਿੰਟ ਟੀਚਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਬੰਧੀ ਜੋ ਡਿਊਟੀ ਬਲਾਕ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜਨ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਅਮਨ ਕੁਮਾਰ, ਰੋਹਿਤ ਸੋਬਤੀ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ , ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ , ਜਗਸੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ, ਪ੍ਰਮਜੀਤ ਸੁਮਨ, ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਨੀਰੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਰਾਜਦੀਪ ਕੌਰ, ਰੀਨਾ ਰਾਣੀ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਆਰਤੀ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਸਰੋਜ ਰਾਣੀ, ਸਵਰਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਭੰਗ ਕਰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਹੱਕਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ- ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਫਿਲੌਰ

ਫਿਲੌਰ/ਅੱਪਰਾ, 1 ਨਵੰਬਰ (ਦੀਪਾ)-ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਚ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਵੂ) ਦੀ 59 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ 'ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ' ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੰਚ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਫਿਲੌਰ ਨੇ ਅੱਜ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਝੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਫਿਲੌਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਸੈਨੇਟ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹਲਕੇ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਲੂਮਨੀ (ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ), ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਮਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸੈਨੇਟ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮਨੋਨੀਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧਾ ਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਲੌਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 59 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਕੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਚ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਾ ਵਾਪਸ ਲਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ) ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਫਿਲੌਰ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਚ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਹਰ ਲੋਕ ਲਹਿਰ ਦਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਏਗਾ ।ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਲੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਉਲੀਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ ਮੰਚ ਉਸ ਵਿਚ ਆਗੂ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰ ਕੇ ਹਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਹਮਾਇਤ ਕਰੇਗਾ ।

ਪਿੰਡ ਟਕਾਰਲਾ ਵਾਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਧਾਇਕਾ ਕਟਾਰੀਆ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ

ਬਲਾਚੌਰ (ਜਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ) ਪਿੰਡ ਟਕਾਰਲਾ ਵਿਖੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਧਾਇਕਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਕਟਾਰੀਆ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਸਰਪੰਚ ਮਹਾਂਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ

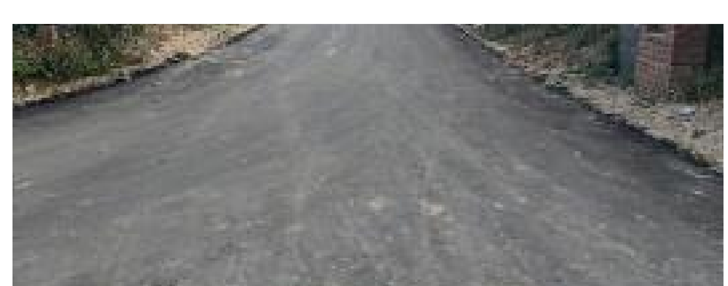

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਟਕਾਰਲਾ ਵਿਖੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਲਹਿਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੰਕਰੀਟ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿਧਾਇਕਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਕਟਾਰੀਆ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਲਟਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰਸਮੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸੁਖਾਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੜਕਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਉਜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਦਮ ਹੈ । ਇਸ ਮੌਕੇ ਮਹਾਂਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ ਪਿੰਡ ਟਕਾਰਲਾ, ਸਮੂਹ ਪੰਚਾਇਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੇ ਸਮੂਹ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਹਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਟੀਮ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਹ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮਾਰੋਹ

ਰੁਲ਼ਦੂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਲ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ,
ਸੱਜਣਾ ਚਲ ਪਟਿਆਲ਼ੇ ਚੱਲੀਏ .
ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਹੈ ,
ਜਾ ਕੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਮੱਲੀਏ.
ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਐਂ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ,
ਛਪੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੀਟ ਮਿਲੂਗੀ :
ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲ਼ੇ ਨੂੰ ਓਥੇ ,
ਕੀਹਨੇ ਖੜ੍ਹਨ ਦੇਣਾ ਏਂ ਬੱਲੀਏ .

ਮੂਲ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ
ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਧੂਰੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ।
9914836037

ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਜਾਂ.... ?

ਅੰਬਰਸਰਨੀ ਤਾਈ ਹੈ ਇੱਕ।
ਦਿੱਲੀ ਵਾਲ਼ੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਇੱਕ।
ਗਵਾਂਢਣ ਇੱਕ ਹਿਮਾਚਲ ਤੋਂ ਹੈ।
ਚਾਚੀ ਵੀ ਉਤਰਾਂਚਲ ਤੋਂ ਹੈ।
ਮਾਝੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਈ ਬੋਲਦੀ।
ਸ਼ੁੱਧ ਹਿੰਦੀ ਭਰਜਾਈ ਬੋਲਦੀ।
ਗਵਾਂਢਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਪਹਾੜੀ।
ਗੜ੍ਹਵਾਲੀ ਚਾਚੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀ
ਪਰ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਔਲਾਦ।
ਜੰਮੀ ਪਲ਼ੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਪੁਆਧ।
ਸਿਰਫ਼ ਪੁਆਧੀ ਬੋਲਣ ਸਾਰੇ।
ਇੱਤਰਾਂ, ਕਿੱਤਰਾਂ, ਥ੍ਹਾਰੇ, ਮ੍ਹਾਰੇ।
ਕੋਈ ਨਾ ਬੋਲੇ ਮਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ।
ਬੋਲਣ ਬੱਸ ਗਰਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ।
ਬੋਲਦੇ ਨੇ ਜੋ ਪਿਉ, ਪੜਦਾਦੇ।
ਜਾਂ ਸੀ ਬੋਲਦੇ ਲੱਗੜਦਾਦੇ।
ਫੇਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਜੋ ਬੋਲੀ।
ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਉ ਬੋਲੀ ?
ਚੱਲੋ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਈਏ।
ਗੱਲ ਸਰਸਰੀ ਕਰ ਹੀ ਲਈਏ।
ਅਸਲ 'ਚ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਹੈ ਤਾਂ।
ਬੱਚਾ ਜੰਮੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ।
ਬੁੱਝੇ ਜਦ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖੇ ਮਾਂ।
ਮੌਮ, ਮੰਮੀ ਜਾਂ ਮਾਈ ਆਖੇ।
ਬੇਬੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਝਾਈ ਆਖੇ।
ਹੋਰ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਪਾਲਣਹਾਰ।
ਮਾਂ ਕਹਿਕੇ ਹੀ ਲਵੇ ਪਿਆਰ।
ਸੋ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਮਾਂ।
ਸਿਰਫ਼ ਹੈ ਇੱਕ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨਾਂ।
ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਜਚਦਾ ਬਹੁਤ ਹੈ।
ਫਬਦਾ, ਸੌਂਹਦਾ, ਪਚਦਾ ਬਹੁਤ ਹੈ।
ਸਿਆਣਿਆਂ ਏਥੇ ਸਿਆਣਪ ਵਰਤੀ।
ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਰਗੀ ਬੋਲੀ ਕਰਤੀ।
ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਨੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ।
ਮੋਹ, ਮਮਤਾ ਤੇ ਲਾਡ ਦੇ ਸੰਗ।
ਨਾਮ ਨੂਮ ਹੈ ਛੋਟਾ ਮਸਲਾ।
ਨਹੀਂ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਮੋਟਾ ਮਸਲਾ।
ਮਸਲਾ ਬੱਸ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਹੈ।
ਰੁਸ਼ਨਾਈ, ਸੌਖਿਆਈ ਦਾ ਹੈ।
ਘੜਾਮੇਂ ਵਾਲ਼ਿਆ ਛੱਡ ਵੀ ਗੱਲ।
ਧਿਆਨ ਜਰਾ ਧਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ।
ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪਛਾਣੇ ?
ਜੋ ਜਾਣੇ ਰੋਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣੇ।
ਜੋ ਜਾਣੇ ਬੱਸ ਰੋਮੀ ਜਾਣੇ।

ਰੋਮੀ ਘੜਾਮਾਂ।
7717380107

ਪੁਰਾਣਾ ਵਿਰਸਾ

ਚੱਕੀ ਨੂੰ ਚਲਾਕੇ ਮੇਰੀ ਪਿੰਹਦੀ ਮਾਈ ਆਟਾ
ਆਟੇ ਦਾ ਖੈਰ ਲਈ ਪਾਉਂਦੀ ਭਰ ਬਾਟਾ
ਚਰਖੇ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਭਾਬੋ ਰੱਖਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ
ਪੂਣੀਆਂ ਗਲੋਟੇ ਫ਼ੇਰ ਕੱਤਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ
ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਛਾਪੇ ਹੋਏ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ

ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹਾਲੀ ਮੋਢੇ ਚੁੱਕਕੇ ਪੰਜਾਲ਼ੀ
ਲਗਦੀ ਸੁਆਦੀ ਬੜੀ ਦਾਲ਼ ਕੁੱਜੇ ਵਾਲ਼ੀ
ਕੜਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਮਾਏ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਦੁੱਧ
ਘਰ ਘਰ ਦਹੀਂ ਲੱਸੀ ਹੁੰਦਾ ਘਿਓ ਸ਼ੁੱਧ
ਡੰਡ ਬੈਠਕਾਂ ਤੇ ਕਿੱਤੇ ਜੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਪਾਏ ਹੋਏ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ

ਹੱਥ ਪੈਰ ਸੁੰਨ ਹੁੰਦੇ ਛਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਧੁੰਦ
ਭੈਣ ਦੀਆਂ ਮਿੰਡੀਆਂ ਬੇਬੇ ਸੀ ਦਿੰਦੀ ਗੁੰਦ
ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਟੱਬਰ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ
ਲਗਦੀ ਸੀ ਝੜੀ ਚੋ ਪੈਂਦਾ ਕੱਚਾ ਢਾਰਾ
ਭਿੱਜਦੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਛਾਪੇ ਹੋਏ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ

ਯਮਲੇ ਦੀ ਤੂੰਬੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰਵਾਨਾ
ਕੁੱਤੇ ਵਾਲ਼ੇ ਤਵੇ ਤੇ ਰਕਾਟਾਂ ਦਾ ਜਮਾਨਾ
ਲਾਉਂਦਾ ਹੋਕਾ ਗਲ਼ੀ ਗਲ਼ੀ ਭਾਈ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲ਼ਾ
ਭਾਂਡੇ ਕਲੀ ਪਿੰਡ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੰਸਾਲ਼ਾ
ਖੇਡਦੇ ਸਿਪਾਈ ਸੰਗ ਚੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਛਾਪੇ ਹੋਏ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ
ਕਹਾਣੀਆਂ ਚ ਬੋਲਦੇ ਜਨੌਰ ਯਾਦ ਆ ਗਏ

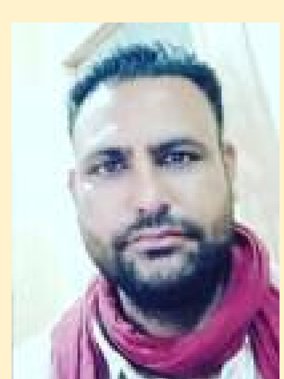

ਧੰਨਾ ਧਾਲੀਵਾਲ:-9878235714

ਵਿਚੋਲਾ

ਸਾਂਝ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜੱਗ ਤੇ ਰੀਤਾਂ,
ਰੀਤਾਂ ਲੋਕੋ ਗੁੜ੍ਹ ਪ੍ਰੀਤਾਂ।
ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਦੀਆਂ ਮੀਤਾ,
ਸਾਰੇ ਗਾਉਂਦੇ ਢੋਲੇ ਨੂੰ।
ਸਾਕ ਕਰਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ,
ਸਦਾ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ।,,,,,,,,
ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਾਉਣੀ,
ਫੇਰ ਕੋਈ ਪੈਂਦੀ ਜੁਗਤ ਬਣਾਉਣੀ।
ਜੁੱਤੀ ਪੈਂਦੀ ਆਪ ਘਸਾਉਣੀ,
ਫਿਰ ਘਰ ਪੁੱਛ ਪੁੱਛ ਭੋਲੇ ਨੂੰ ।
ਸਾਕ ਕਰਾਉਣਾ.,,,,,,,
ਦਿਨ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੇ ਨੇ ਲਿਆਉਂਦੇ,
ਹੱਸਕੇ ਟੱਬਰਦਾਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ।
ਤਿਆਰੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ' ਕਰਾਉਂਦੇ,
ਹੱਥੀਂ ਕਾਰਜ ਖੋਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ।
ਸਾਕ ਕਰਾਉਣਾ.,,,,,,,,
ਅਪਣਾ ਮਾਣ-ਤਾਣ ਕਰਵਾਕੇ,
ਕੁੜਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ।
ਅਪਣੀ ਧੰਨ-ਧੰਨ ਕਰਵਾਕੇ,
ਕੈਂਥ' ਕਹੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸੋਹਲੇ ਨੂੰ ।
ਸਾਕ ਕਰਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ,
ਸਦਾ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ।,,,,,,,

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕੈਂਥ

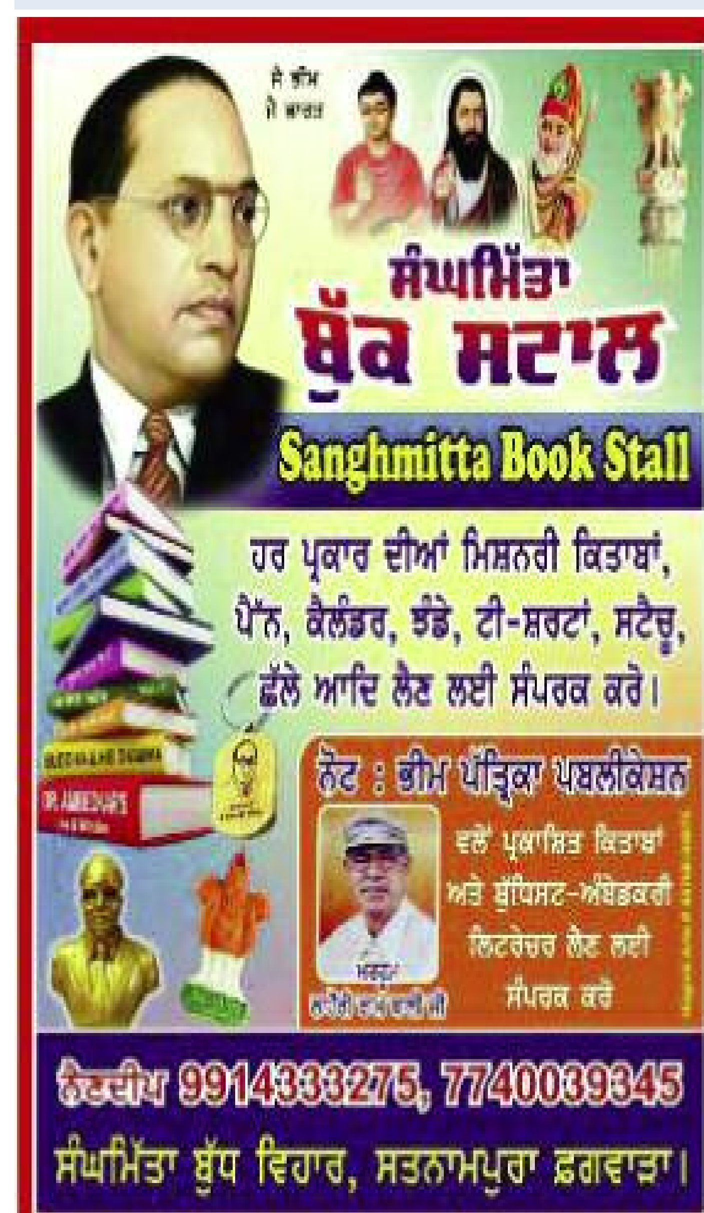

ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਬਰ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਸਫ਼ਰ"

ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਚੈਂਟ ਨੇਵੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਸੂਬਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੋਹਰੀ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਔਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਪਾਨ ਤੇ ਚੀਨ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖ ਲਵੋ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਛਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਅੱਖਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਬੈਠਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਇਆ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਿਲ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗਿਆ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਹੜਾ ਟੈਕਸ ਕਿਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕੁੱਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਈ ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਮੀਤ ਜੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਿਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਹੈ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਭਾਸ਼ਾ ਤਰਮੀਮ ਐਕਟ 2008 ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪਣਾ ਬਿਲ ਕੀ ਸਾਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਨਤਾ ਅੰਨ੍ਹੀ ਤੇ ਬੋਲੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਾਂਗਾ ਕਹਿ ਕੇ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਚਾਂਗਾ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਬਿਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ, ਅਚਾਨਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿਲ ਵਾਰੇ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਲਿਆ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਭਾਸਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਕੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸਿਰਮੌਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਬਰ ਛਪ ਗਈ। ਕਈ ਸੱਜਣਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਫੋਨ ਆਏ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਮਸਲਾ ਸਿਰਫ ਵਧਾਈਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਓਏ ਮਿੱਤਰਾ ਤੂੰ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ
ਸੰਪਰਕ ਨੰਬਰ-
7814410176

ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਲੋਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਵੀ ਦੇਸੀ ਹੀ ਰਿਹਾ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਫ਼ੋਨ ਆਇਆ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖ਼ਬਰ ਸਬੰਧੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੇਟੀ ਤੇ ਬੇਟਾ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਤੇ ਬੇਟੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਮਸਲਾ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੋ ਅਸੀਂ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਗਾਂਗੇ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀ ਭਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਬਹੁਤ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਬੈਠੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਵੀ ਕਾਗਜ ਪੱਤਰਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅੰਗੂਠਾ ਲਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਪਰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਲੱਤ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਮੈਂ ਦੂਰ ਨੇੜੇ ਬਹੁਤਾ ਆ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਨੌਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੱਲ ਕੇ ਆਵਾਂਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ ਤੁਰੰਤ ਬਣੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਸਕੱਤਰ ਪਾਵਰਕਾਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਇੱਕ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਮੰਗਿਆ, ਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਭਾਸ਼ਾ ਤਰਮੀਮ ਐਕਟ 2008 ਪੜ੍ਹ ਲੈਣਾ। ਤਾਰੀਖ ਆਈ ਸਕੱਤਰ ਵਿਭਾਗ ਤੇ ਪਾਵਰ ਕਾਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜੋ ਵੀ ਪਾਵਰ ਕਾਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿਲ ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਮਸਲਾ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਕਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਟਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੁਕਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸੱਜਣ ਮਿਲੇ ਜੋ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਨਾ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਅਰਜੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਮੇਰਾ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਠੋਸ ਜਵਾਬ ਸੀ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਛਪਦੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇ ਕੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਦਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

£250 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਫੜੇ ਗਏ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ

ਲੈਸਟਰ(ਇੰਗਲੈਂਡ),(ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੱਡੇ)–ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ £250 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਸਮੇਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾ-ਬਕ, ਜੋੜੇ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਕੇਨ, ਕੈਨਾਬਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਦਵਾਈਆਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ।ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਸੂਚਿਤ - ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਬਲਾਚੌਰ (ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹੂੰਗੜਾ) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਰਾਜ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹਫ਼ਤੇ ਤਹਿਤ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਂਸਟੀਚੂਐਂਟ ਕਾਲਜ ਵਿਖੇ "ਚੌਕਸੀ- ਸਾਡੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ" ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਹੇਠ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਇਸ ਅਲਾਮਤ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ -1988 (ਪੀ.ਸੀ.ਐਕਟ) ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਾਰਗਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ

ਝਿਜਕ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੰਸਪੈਕਸਟਰ ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ/ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਐਂਟੀ ਕੁਰੱਪਸ਼ਨ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨੰਬਰ 95012-00200 ਜਾਂ ਟੋਲ ਫ੍ਰੀ ਨੰਬਰ 1800-1800-1000 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਆਨਲਾਈਨ ਪੋਰਟਲ vigilancebureau.punjab.gov.in ਜਾਂ complaint2vb@punjab.gov.in'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਹੁੰ ਵੀ ਚੁਕਾਈ ਗਈ।

ਖੁਦ ਸਹੇੜਿਆ ਦੁਸ਼ਮਣ

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ। ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਕੁਛ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਗੱਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਚਿੰਤਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਚਿਤਾ ਤਾਂ ਮੋਏ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਜਿਉਂਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਕ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਲੱਛਣ ਸਿਰ ਦਰਦ, ਥੱਕਿਆ ਥੱਕਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਲੱਛਣ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿਣਾ, ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ, ਇੰਝ ਜਾਪਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਚਿੰਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਘੁਣ ਵਾਂਗ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਦਰਅਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸੋਚ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਫਿਤਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਢੇਰੀ ਢਾਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਤੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਚੱਕਿਆ ਤਾਂ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤਰਕ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਉਹ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਅਟੈਂਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਤੇ ਵਿਅਸਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਸ ਦੇ ਫੋਨ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਰਸਰੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਭ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਕਲੀਫ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਈ ਖੂਬਸੂਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ਬਹੁਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਮਿੱਤਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਹ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਜਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੱਲ ਉਸਨੇ ਆਪ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਾਹਲ। ਅੱਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਬਰ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਬੰਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਹ ਸੋਚੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਾਹਲੀ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੜਕਾਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਮਰ ਚਿਠਾ ਲਿਖਵਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖੌਫ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੜਕ ਤੇ ਬੇਮੁਹਾਰੇ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ, ਗੱਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੱਚੇ ਬੀਬੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਭੇਂਟ ਚੜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਪੀਡ ਫੜਨੀ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੜਕਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਉਹ ਵਧੀਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦਾਲ। ਤੜਕੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਸਵੇਰੇ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉੱਠੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੁੱਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਕਾਹਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਬੰਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਤੇ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਲੇਟ ਹੋਣਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਕੌਮੀ ਆਦਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਝ ਭੱਜਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਸਬਰ ਸਿੱਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਬੀਜ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਕੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬੱਧੀ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਹਲ ਦਾ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੇ ਘੜੀ ਲੈ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲ। ਉਦੋਂ ਸਬਰ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੱਲ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚਾ ਸਬਰ ਤੇ ਸਹਿਜ ਸਿੱਖ ਲਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਭੋਜਨ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਸਟ ਫੂਡ ਖਾ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਚਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਟਲਦੇ। ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਓ ਨੂੰ ਕਿ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪੱਕਦੀਆਂ ਕਿਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲੈ ਆਓ। ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰ ਵੀ ਉੱਠ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕੱਪੜਾ ਬੰਨ ਫਟਾਫਟ ਰੋਟੀ ਪਕਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਮਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਬੱਚੇ ਫਾਸਟ ਫੂਡ ਵੱਲ ਤੋਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮਾਂ ਬਾਪ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਖਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਜਮੈਟੋ ਜਾਂ ਸਵਿਗੀ ਤੇ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਆਣੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਦਾਲ ਫਰਾਈ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਰਸਾ ਕਰਕੇ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਧਨ ਬੱਚੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰੋਂ ਖਾਣ ਦਾ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਚੱਲ ਪਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਰੀਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਹਾਰ ਹੋਟਲਾਂ ਢਾਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਾਲੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਿਹਦੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇਹ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਟਪਟਾ ਖਾਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਿੱਥੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਹਤ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਿਹਤ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ ਹੀ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਹਤ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਵਧੀਆ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ। ਜਿਹੜੇ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਖਾਣੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰੀਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ। ਬੰਦੇ ਦਾ ਜੇਕਰ ਤਨ ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਨ ਵੀ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰੋਂ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਵੀ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਾਣਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਾਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਸਾਡੇ ਨਹੀਂ। ਇੰਸਟੈਂਟ ਫੂਡ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਟਿਫਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਮੰਗਾ ਕੇ ਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਭੋਜਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮੋਟਾਪਾ ਅੱਜ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹਰ ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਮਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਹੁਣ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਸਮਝ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਬਣੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਟੈਸਟ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿਹਤ ਆਪੇ ਹੀ ਨਰੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੈਰ, ਯੋਗਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਸਰਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਮ ਜਾਣਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਫੈਸ਼ਨ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਉਹ ਵੀ ਜਿੰਮ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਿਲਾਸ ਚੱਕ ਕੇ ਪੀਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜਿਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਸਰਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਆਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਮ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਇਕੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਹਲੀ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਆਪ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਇਹੋ ਭੇਦ ਹੈ।

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸੰਧੂ

ਨਰੋਈ ਸਿਹਤ- ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਕੀ ਹੈ

ਦੋਸਤੋ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਵਰਖਾ ਦੀ ਰੁੱਤ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਡੇਂਗੂ ਵਿਖਾ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਖ਼ਾਰ ਏਡੀਜ਼ ਐਜਿਪਟੀ ਨਾ ਦੇ ਮੱਛਰ ਦੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਛਰ ਤਿੰਨ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੱਛਰ ਫਰਿੱਜ ਦੀਆਂ ਟਰੇ , ਕੂਲਰ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਟਾਇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਲਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੱਛਰ ਘੱਟ ਉਚਾਈ ਤੇ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੱਛਰ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਦੇ ਫੁੱਲਦੇ। ਡੇਂਗੂ ਬੁਖ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਮੱਛਰ ਦੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ 14 ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ -ਅੰਦਰ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੇਂਗੂ ਬੁਖ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੇਜ਼ ਬੁਖ਼ਾਰ ਹੋਣਾ, ਸਿਰ ਦਰਦ ,ਘਬਰਾਹਟ ,ਉਲਟੀਆਂ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦ, ਪਲੇਟਲੈਟ ਸੈੱਲ ਘੱਟ ਜਾਣਾ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ , ਚਮੜੀ ਤੇ ਲਾਲ ਲਾਲ ਦਾਣੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ,ਭੁੱਖ ਘੱਟ ਲੱਗਣੀ, ਜੀ ਕੱਚਾ ਹੋਣਾ, ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੱਕ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਦਾ ਆਉਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਗੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੇਂਗੂ ਬੁਖ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਉਪਾਅ---

ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਸ ਪਾਸ ਪਾਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਕੂਲਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਾਣੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿਓ। ਖਿੜਕੀਆਂ, ਦਰਵਾਜਿਆਂ ਤੇ ਜਾਲੀਆਂ ਲਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਪੂਰਾ ਸਰੀਰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖੋ।ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੱਛਰਦਾਨੀ ਲਾ ਕੇ ਸੌਂਵੋ।ਘਰ ਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ ਕਰੋ।

ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਤੇ ਟੈਸਟ ਕਰਾਉਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ।ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡੇਂਗੂ ਬੁਖ਼ਾਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਵੋਂ। ਉਥੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ ਚੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਚੋਂ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾ ਦਿਓ । ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿਓ ਤੇ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਹੀ ਦਿਓ। ਪਲੇਟਲੈਟ ਸੈਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 20 ਹਜਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਥਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੂਨ ਚੜਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਲੋਪੈਥੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਚੋਂ ਚਿੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਹੀ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਖਾਰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਖੁਰਾਕ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾ ਆਵੇ । ਰੋਗੀ ਦੀ ਹੌਂਸਲਾ ਅਫਜ਼ਾਈ ਜਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ

ਡਾਕਟਰ ਨਰਿੰਦਰ ਭੱਪਰ ਝਬੇਲਵਾਲੀ।
ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਡਾਕਖਾਨਾ ਝਬੇਲਵਾਲੀ।
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ।
628445349

ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਹੈਲਥ ਕਲੀਨਿਕ (ਡਰਬੀ) ਰਜਿ:
HOMOEOPATHIC HEALTH CLINIC (DERBY) REGD.

MANJEET SINGH KHANBA
Award Winner 1999, 2001 & 2005
(2 Awards) BSYA

[illegible] (FREE CONSULTATION) [illegible]

GENERAL DISEASES: [illegible] (Diabetes), [illegible] (Asthma), [illegible] (Arthritis), [illegible] (Rheumatism), [illegible] (Sciatica), [illegible] (Indigestion), [illegible] (Heart Burning) [illegible] (Constipation), [illegible] (Piles) [illegible] (Haemorrhoids), [illegible] (Flatulence), [illegible] (Jaundice), [illegible] (Hepatitis), [illegible] (Hernia), [illegible] (Blood Presure High or Low), [illegible] (Obesity), [illegible] (Migraine), [illegible] (Hair Falling) [illegible] (Alopecia), [illegible] (Acne), [illegible] (Pigmentation), [illegible] (Bleeding Gums & Pyorrhoea), [illegible] (Tinnitis) [illegible] (Vertigo), [illegible] (Anaemia), [illegible] (Neuralgia), [illegible] (Depression).

{ ਖੁਜਲੀ Eczema ਜਾਂ ਸੋਰਾਈਸਿਸ Psoriasis, ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰੇ Epileptic Fits, [illegible], Depression, ਵਰਗੀਆਂ ਦੁੱਖਦਾਈ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜੜ੍ਹੋਂ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ }

EYE DROPS: ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ (ਇਕ ਅਜੂਬਾ) £13

TONICS - 1) ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ANAEMIA, [illegible] (ਇਕ ਲੀਟਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲਈ) ਕੀਮਤ £120

2) ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ (NERVE TONIC)- ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ, ਥਕਾਵਟ, [illegible] ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ (ਇਕ ਲੀਟਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲਈ) ਕੀਮਤ £120

ਮਰਦਾਨਾ ਬੀਮਾਰੀਆਂ-ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਲਈ ਨੁਸਖੇ:

1) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £35
2) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £35
3) [illegible] (HEALTHY SPERMS) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £40
4) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £35
5) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £35
6) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £30
7) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £25
8) [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ £25

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਰੋਗ ਜਿਵੇਂ :
[illegible] (AZOOSPERMIA), [illegible] (HYDROCELE), [illegible] (GONORRHOEA), [illegible] (PROSTATE GLAND) [illegible] (SYPHILIS) [illegible] (VARICOCELE) [illegible]

ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਨੁਸਖੇ (SCIENTIFICALLY PROVEN 'NATURAL GIFTS')
[illegible] INFORMATION, [illegible] 1 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ

ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 1 (IN TABLETS): [illegible] (PIGMENTATION WHITE SPOTS) [illegible] £69
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 2 (IN CAPSULES OR IN PEARLS): [illegible] PROPER SHAPE [illegible] £89
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 3 (IN CAPSULES): [illegible] (POWERFUL FAT BURNER) [illegible] £69
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 4 (IN CAPSULES): [illegible] (FLABBY & OUT OF SHAPE BELLY) [illegible] FLAT ਅਤੇ TONED [illegible] £69
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 5 (IN CAPSULES): [illegible] (FEMALE SEX-DRIVE) [illegible] A REAL MAGIC [illegible] £69
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 6 (GEL IN APPLICATORS): [illegible] SEXUAL DISCOMFORT [illegible] VAGINAL LUBRICATION GEL (MAGIC) £49
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 7 (IN CAPSULES): [illegible] (MENOPAUSE) [illegible] CALCIUM [illegible] (OSTEOPOROSIS) [illegible] £59
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 8 (IN CAPSULES): [illegible] £59
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 9 (IN CAPSULES): [illegible] £59
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 10 (IN CAPSULES): [illegible] GUARANTEED GOOD QUALITY SLEEP £59
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 11 (IN TABLETS): [illegible] (ANAEMIA) [illegible] £49

ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਨੁਸਖੇ-ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ

ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 12 (IN TABLETS): [illegible] (SPECIAL OCCASIONS) [illegible] £89
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 13 (IN VIALS): [illegible] £89
ਨੁਸਖਾ ਨੰਬਰ 14 (IN TABLETS): [illegible] SEXUAL [illegible] MALE DISORDERS [illegible] £69

ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ :

[illegible] (Dysmenorrhoea), [illegible] (Atrophy of Mammae) [illegible] (Mastitis), [illegible] (Uterus) [illegible] (Physometra) [illegible] (Fibroid Uterine), [illegible] (Diseases of Ovaries), [illegible] (Ovarian Cysts), [illegible] (Vaginimus), [illegible] (Vaginitis), [illegible] (Frigidity), [illegible] (Prutits), [illegible] (Sterility), [illegible] (Miscarriage) [illegible] (Diseases of Post Partum) [illegible] (Menopause Disorders) [illegible]

ਨੋਟ: ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੁਤਾਬਕ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਲਈ ਲੇਡੀ ਕੰਸਲਟੈਂਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ।
LADY CONSULTANT & PRACTITIONER IS AVAILABLE, MRS. JASWINDER KAUR KHANBA BSYA. (HOM.) (A.P) AND (NUTRI.)

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ: [illegible] (Stammering), [illegible] (Tonsilits), [illegible] (Worms), [illegible] (Enuresis), [illegible] (Wheezing Problem), [illegible] (Eczema), [illegible] (Psoriasis), [illegible] (Anaemia), [illegible] (Backward Children), [illegible] (Rickets), ਮਿਰਗੀ (Epilepsy) ਵਗੈਰਾ।

ਅਸੀਂ EXTERNAL USE ਲਈ LOTION, OIL OINTMENT, LINIMENT ਅਤੇ CAPSULES ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ SPECIFIC BRANDS ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ (ਇਹ ਜਾਦੂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ)

PILAES (IN OINTMENT)	[illegible]	£19
NURALACO (IN OINTMENT OR LOTION)	[illegible]	£19
CHILLAGA (IN OINTMENT OR LOTION)	[illegible]	£19
ARNSTRA (IN OINTMENT)	[illegible] (BED SORES) [illegible]	£19
BELINFLA (IN OIL OR OINTMENT)	[illegible]	£19
BELULCE (IN OIL)	[illegible] ULCERS [illegible]	£19
BRYJOIN (IN OIL)	[illegible]	£19
CALWOUN (IN OIL OR OINTMENT)	[illegible]	£19
BURCAN (IN LOTION OR OINTMENT)	[illegible]	£19
ROUTUM (IN OINTMENT)	[illegible]	£19
JOINRHU (IN OIL)	[illegible]	£19
ABSSIL (IN LOTION)	[illegible]	£19
ITCSUL (IN OIL)	[illegible]	£19
WARTHU (IN OIL)	[illegible] (WARTS) [illegible]	£19

* HOMOEOPATHIC HEALTH CLINIC [illegible] £10 [illegible]

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਰੀਰ 'ਚ ਪਏ ਨੁਕਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੰਮਲ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋ

ALL INFORMATION IS KEPT STRICTLY CONFIDENTIAL

PLEASE MAKE AN APPOINTMENT: **MANJEET SINGH KHANBA**
M.A. M.(LIT) BSYA (HOM.) & (A.P.) (ADV. HERBALISM) AND NUTRI.) HOM. CONSULTANT & PRACTITIONER,
236, BLAGREAVES LANE, LITTLEOVER, DERBY. DE23 1PS, U.K.
Tel/FAX: 00 44 (0)+1332-72 72 42 Mobile: 00 44 (0)+7973-85 10 12
www.homoeopathichealthclinicderby.com Email : manjeetkhanba@aol.com

OPEN 7 DAYS
STRICTLY ON APPOINTMENTS

ਸ਼ਬਦ-ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਿਆਂ.....!

ਵਿਦਵਾਨ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਵਿਦਵਤਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਦਵਤਾ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਊਰਜਾ ਹੋਵੇ। ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਧਨ ਈਜ਼ਾਦ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਧਨ ਉਹ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲਲਕ ਹੋਵੇ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਪਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣੇ ਤੇ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਨੇ ਹਰ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਕਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕਲਪਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਬਦ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੀਕ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੇਤਨਾ ਆਉਂਦੀ। ਚਿੰਤਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਰਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲੱਭਦੀ ਹੈ!ਪਰ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨਹੀਣ ਅਗਿਆਨੀ ਪਰ ਵਿਖਾਵਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਕੁੱਝ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਗਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾ ਬਾਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਨਣ ਦਾ ਛਿੱਟਾ ਉਹ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਮਸਤਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਲੜਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਉਹੀ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਸ ਤਲੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਸ ਤਲੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਤ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਸਮਝਣ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਸੂਚਕ ਹਨ। ਕਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸਮਝ ਕੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਗੰਦਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ।ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਬੜਾ ਕੁੱਝ ਗਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਾਉਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਭਟਕਣਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਚੈਨ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਵਾਂਗ ਜਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬੱਲਬ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਖ਼ੁਦ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਦਾ ਕੰਨੀਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਜਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਂਝ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਜਕ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਲਈ ਰਾਹ ਦਸੇਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਸਗੋਂ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਜਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਨਕਲਚੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਜਕ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਵਰਗੇ ਰੇਸ਼ੇ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕੱਪੜਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਕਾਲੇ ਕਰਨੇ ਔਖੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਔਖਾ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਉਹੀ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਡਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦਰਿਆ ਅੰਦਰ ਉਹੀ ਠਿੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਤਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਾਕੀ ਲਾਉਣੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ, ਮੋਤੀ ਬਣਾਉਣੇ ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅੰਦਰ ਉਤਰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਮਾਰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਢੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਪਨੇ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਮੁੰਦਰ ਅੰਦਰ ਛੁਪੇ ਰਹੱਸਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦ-ਵਾਨ, ਉਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਦਾ ਬਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ ਦੀ ਓਮਧਾਣੀ ਨਾਲ ਰਿੜਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰਿੜਕਣਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਵਿਦ-ਵਾਨ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰਿੜਕਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਖਿਡਾਰੀ ਨਵੇਂ ਸੂਰਜ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਰਜ, ਚੰਨ ਤੇ ਸਿਤਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹਨੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵੰਡਿਆ ਵਧਦਾ ਹੈ! ਪਰ ਗਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਗਿਆਨ ਵੰਡ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵੇਚਦੇ ਹਨ....ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਗਿਆਨ ਵੰਡਿਆ ਵੀ ਤੇ ਦੂਰ ਪਿਆ ਸੰਭਾਲਿਆ ਵੀ ਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਚੁੱਕੀ, ਉਹਨਾਂ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ ਵੀ, ਸੀਸ ਲਏ ਵੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ ! ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਨੇਰ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਆਧੀ ਆਈ ਹੋਈ...!

ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਸੂਰਜ ਹਨ? ਜਿਹੜੇ ਹਨੇਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੰਗ ਲੜਦੇ ਹਨ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਹਨੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹਨੇਰ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਸੂਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨੇਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹਨੇਰ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹਨੇਰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਉਸਦਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਸਤੂ ਹੋਵੇ। ਵਸਤੂਆਂ ਕੋਈ ਸਿਰਜਣਾ ਨੀ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਦੇਸਣਾਂ ਵਾਂਗ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚਾਨਣ ਦੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਿਤਾੜਦੇ ਹੋਏ, ਭੱਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨੇਰ ਵੱਲ। ਇਹ ਹਨੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮੇ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ । ਪੁਜਾਰੀ, ਵਪਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਕਰਾਤ ਬਣੀਏ? ਅਸੀਂ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦਾ ਫਰਾਡ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ? ਇਹ ਸੱਤਾ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੈਂਦਾ ਕੀਤਾ ਭਰਮ ਹੈ ! ਭਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ! ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਅਸੀਂ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ! ਜਦ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ! ਅਸੀਂ ਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੇ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਬਣਕੇ ਅਸੀਂ ਕੋਹਲੂ ਦੇ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਗੇੜੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਦੌੜ ਕਦੋਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇਗੀ?

ਹਾਂ! ਇਹ ਭਟਕਣਾਂ ਤੇ ਦੌੜ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ "ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜਾਂਗੇ..ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਜ਼ਬਰ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਂਗੇ .ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ! ਗਿਆਨ, ਸਮਝ ਚੇਤਨਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੇ ਦੇਣੀ ਹੈ! ਪਰ ਲੋੜ ਇਹ ਵੀ ਪੁਸਤਕ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ.ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹਲ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੈ! ਆਓ ! ਸ਼ਬਦ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਤਰੀਏ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਮੋਤੀ ਤੇ ਹੀਰੇ ਲੱਭੀਏ!

--

ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੀਲੋਂ
94643-70823

ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਸੋਫੀ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਦੋ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦੇ ਸੋਫੀ/ ਸਾਕਾਹਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਰੇ ਕੋਈ ਪੋਸਟ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸਵ ਮਾਮਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈ, ਸੰਗਰਾਂਦ ਦੇ ਦਿਨ, ਐਤਵਾਰ, ਮੰਗਲਵਾਰ ਜਾਂ ਵੀਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ, ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਨਰਾਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਚ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ / ਸੋਫੀ ਬਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚ ਮੈ ਆਪ ਵੀ ਸਾਮਿਲ ਹਾਂ) ਮੇਰੇ ਮਾਮੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਜੀਰਾਬਾਦ ਚ ਟਰੱਕਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਤੇ 14..15.. ਆਪਣੇ ਟਰੱਕ। ਖੇਤੀ ਛੱਡ, ਦਿੱਲੀ ਆਏ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕਲੀਂਡਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੇ ਅੱਜ ਵਜੀਰਾਬਾਦ ਦੇ ਟਰੱਕ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਚ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਂਕ ਸੀ।ਚਾਰ ਜਮਾਤਾਂ ਪਾਸ ਸਾਡੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਇੰਨੀ ਪਕੜ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਾਮਾ ਜੀ ਕੋਲ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਗੁਰਸਿੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਦਾਹੜੀ ਖੁੱਲੀ ਛੱਡ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਪਾ ਕੇ ਹੀ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਤਮ-ਸਤਕ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਾ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ,ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਲਾਗਲੇ ਇਕ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਸੀ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਹਨ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਤੇ ਲਗਦੇ ਦੋ ਜੋੜ ਮੇਲਿਆਂ ਤੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ,2-3 ਟਰੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤੇ ਨੋਟਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਤ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਡੇਰੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਾ ਜੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਤੇ ਭਣੋਈਏ (ਮਤਲਵ ਮੇਰੇ ਮਾਂ ਬਾਪ) ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ / ਮੰਨਦੇ ਸਨ।ਮਾਮਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਈਆ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਜੋੜਮੇਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਤਿੰਨ .. ਚਾਰ ਦਿਨ ਗੱਡੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਰਿਹਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਬੀਲਦਾਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਲੀ ਚ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਰਹੇ ਸਨ।ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਚ ਬਹੁਤ ਬਣਦੀ ਸੀ।ਬੇਸੱਕ ਮਾਮਾਂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਧਾਰਮਿਕ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਂਮ ਨੂੰ ਪੈਗ ਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਿਫਤ ਵੀ ਸੀ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ, ਕਿ ਪੈਗ ਘਰ ਆ ਕੇ ਹੀ ਲਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਪਿੰਡ ਆਉਣਾ, ਮੇਰੀ ਮਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਭਾਈਆ ਜੀ ਕੁੱਝ ਸਮਝਾਓ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿਰਪਾਨ (ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ) ਉਪਰੋਂ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਆ,ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾਨ ਲਾਹ ਕੇ ਪੀਣ ਬਹਿ ਜਾਂਦੇ ਆ। ਮਾਮੀ ਦੀ ਅੱਧੀ ਗੱਲ ਅਜੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚ ਹੋਣੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਗੱਲ ਬੋਚ ਲੈਣੀ, ਇਹਨੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪ ਰੋਜ ਡੱਫਦਾ। ਵਿੱਚ ਮੈ ਆਪਣਾਂ ਟੋਰਾ ਲਾ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮਾਮੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਤ ਮਹਾਂਰਾਜ ਨੂੰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ।ਰੋਣਹਾਕੀ ਜਹੀ ਹੋਈ ਮਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਣਾਂ,ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਤ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹਾਂ। ਸੰਤ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੁੱਝ।ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੱਸਦਿਆਂ ਹੱਸਦਿਆਂ ਟਿੱਚਰ ਜਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ, ਰਣਜੀਤ ਕੌਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਮੀਂ ਗੁਆਣੀ ਆ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਕਿਹਾ ਕਰਨ ਮੈ ਕਿਹੜਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਇਕ ਦਿਨ ਜੋੜਮੇਲੇ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਮਾਮਾ ਮਾਮੀ (ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੀਵਾਰ) ਤੇ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਬੜਾ ਖੁਸ਼।ਮਾਮੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਛੁਡਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਰੋਟੀ ਦਾ ਟਾਇਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸੋਚਣ ਕਿ ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਚਲੋ ਅੱਜ ਮੈ ਵੀ ਪੈਗ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ। ਇਧਰ ਉਧਰ ਦੇਖਦਾ ਮਾਮਾਂ ਉਠਿਆ, ਗੱਡੀ ਚੋਂ ਬੋਤਲ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ। ਬੋਤਲ ਦੇਖ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿਆਂ ਆਹ ਕੀ? ਮੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿ ਤੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਆ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗੇ। ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਛੁਡਵਾਏ ਆ ਭਾਈਆ, ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਮੰਗਲਵਾਰ। ਅੱਜ ਤਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਆ। ਮਾਮਾਂ ਜੀ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡੇਰੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਕੀ ਖੇਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਮੀ ਖੁਸ਼ ਕਿ ਚਲੋ ਦੋ ਦਿਨ ਲਈ ਤਾਂ ਮਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਛੁੱਟੀ। ਮਾਮਾ ਖੁਸ਼ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਤਾਂ ਪੈਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਧਰ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ ਕਿ ਸੱਪ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ ਤੇ ਸੋਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੀ। ਮਤਲਵ ਭਗਤ ਵੀ ਪੱਲੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕਲੇਸ਼ ਵੀ ਮੁੱਕ ਗਿਆ।

ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੈਗ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਰੋਜ਼ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮਾਮਾ ਜੀ ਚੰਗੇ ਆ ਜਿਹੜੇ ਦੋ ਦਿਨ ਤਾਂ ਛੱਡਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਦੋ ਦਿਨ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਆ, ਤੂੰ ਦੱਸ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਦਿਨ ਛੱਡ ਦਿਆਂ। ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਜੀ ਝੱਟ ਦੇਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਛੱਡ ਦਿਉ।ਮੈ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਤਾਂ ਬੁੱਧਵਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗੀ, ਤੇ ਮੈਂ ਪੈਗ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮੁਕੱਦਮ
ਪਿੰਡ ਲਧਾਣਾ ਝਿੱਕਾ
9878160133

ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਪੰਨਾ ਪਹਿਲਾ: ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ 86 ਪੇਸ਼ੀਆਂ

ਵਲੋਂ -ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਮੀਤ

-ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ 1 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਹ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਹੀ 'ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਪੁਸਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਦੇਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਬਾਅਦ 'ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ?' ਇਹ ਚਰਚਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

-ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਾਜ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ, ਦਸੰਬਰ 2020 ਵਿੱਚ, ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਸਾਹਿਤ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਲਈ 108 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

-ਚੋਣ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ 'ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। -ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਭਾਈ ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੁਲਾਈ 2021 ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਦੋਂ ਵੀ 'ਸਰਵੋਤਮ ਪੁਸਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ' ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਦੇ ਸ਼ੋ੍ਮਣੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣਗੇ ਵੀ?

-ਸ਼ੰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਕਸਦ ਨਾ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੀਤੀ ਬਣਵਾਉਣਾ ਹੈ। -ਅਕਸਰ ਇਹ ਅਫ਼ਵਾਹ ਉਡਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਟਕਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਟਲਿਆ ਰਹੇ। ਦੋਸਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੀ ਚਾਲੇ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਟੀਮ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਔਖੇ ਪੈਂਡੇ ਦੀ, ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਜੋ ਕੌਣ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ,ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੇ।

ਭੁਗਤੀਆਂ 86 ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੀ 15 ਜੁਲਾਈ 2021 ਨੂੰ ਪਈ ਸੀ। 85ਵੀਂ ਤਰੀਕ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2025 ਸੀ। 86ਵੀਂ ਤਾਰੀਕ 4 ਨਵੰਬਰ 2025 ਹੈ।

-ਇੰਝ ਹੁਣ ਤੱਕ 86 ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਪੈ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਸਾਇਲ ਵਾਂਗ, ਹਰ ਤਰੀਕ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਹਰ ਪੇਸ਼ੀ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮਨੀ (ਹੁਕਮ) ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੇ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਮਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਪੇਸ਼ੀ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਮਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੀਡੀਐਫ ਫਾਈਲ ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਮੀਤ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ (imttersianmeeti.n) ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਵਲੋਂ:
ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਮੀਤ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਇੰਡੀਆ ਫਰੀਡਮ ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਡਾ. ਗਗਨਦੀਪ ਚੀਮਾ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵੱਛ ਭਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਥੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਿਟ ਇੰਡੀਆ ਫਰੀਡਮ ਰਨ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਡਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੌੜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਵਾਈ। ਦੌੜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਸਬੰਧੀ ਨਾਰੇ ਲਗਾਏ। ਦੌੜ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੀ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸਵੱਛ ਭਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਨਵੀਨਰ ਪ੍ਰੋ. ਸੋਫੀਆ ਗਿੱਲ, ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰੋ. ਮਦਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਸਵਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਸੰਜਨਾ ਸੱਗੀ, ਪ੍ਰੋ. ਭਾਗਯਸ਼੍ਰੀ, ਪ੍ਰੋ. ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਰੇਣੂਕਾ ਨੇਗੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਕੁੱਤਾ ਯੂਨੀਅਨ (ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਕਹਾਣੀ)

ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗੱਡੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਲਈ ਲੈਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਲ ਝੁਕਣ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।ਸੜਕ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਚਾਨਕ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਫਸਰ ਚੱਲਦੀ ਗੱਡੀ ਚੋਂ ਸੜਕ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੋ ਅਵਾਰਾ ਕੁੱਤੇ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਅਫਸਰ ਬਾਰੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮੌਤ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਐਨੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਅਵਾਰਾ ਕੁੱਤੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਕੇ ਉਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੰਗਾਮੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁੱਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਮਰੇ ਅਫਸਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਕੁੱਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੌਕੀ (ਜਰਮਨ ਸ਼ੈਫਰਡ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਗਹਿਰਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮੌਤ ਮਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਕੁੱਤਾ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਵਫਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਅਜੇਹੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਲੂੰਧਰੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇਹੇ ਅਫਸਰ ਜਿਸ ਮਹਿਕਮੇਂ ਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਮਹਿਕਮੇਂ ਨਾਲ ਹੀ ਧੋਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਕੁੱਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜੇਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮੌਤ ਮਰਨੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁੱਤਾ ਸਮਾਜ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।

Harish kumar
9465023000

ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਰਾਈਵਰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਮਾਮਲਾ

ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਬੀਤਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ/ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੱਬੀ

ਆਪ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਜਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਹਿਰ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਸਾਹ-ਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦੇਈਏ। ਭੌਰਲਾ ਬੇਟ ਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸਕੂਲ ਬੱਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਬਸ ਥੱਲੇ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਮਰ ਗਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਚਾ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗੜੀ ਮੁੰਢੀਰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਬਹੁਤ ਵਾਇਰਲ ਹੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰਾਲਾ ਤੋਂ ਡੀਐਸਪੀ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਐਕਸ਼ਨ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਖ਼ਤ ਧਰਾਵਾਂ ਲਾ ਕੇ ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਫਤੇ ਕੁ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਪੁਲਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੀੜਤ

ਧਿਰ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਡੀਐਸਪੀ ਸਮਰਾਲਾ ਨਾਲ ਵੀ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਹੀ ਉੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਮ ਲੋਕ ਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁਲਸੀਆ ਰੂਪ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਰਾਇਵਰ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਭਰਤੀ ਸੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਮੁਨਾਸਬ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰੀ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਆਪ ਆਗੂ ਦੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਫੇਰੀ ਵੀ ਕਾਫੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਤੇ ਇਹ ਫ਼ੇਰੀ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਜਰੂਰ ਹੈ।

ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਸਕੂਲ ਵਾਲੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਤੇ ਹੋਰ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਸੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਜਦੋਂ ਥਾਣਾ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਏ ਐਸ ਆਈ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਰਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਧੱਕੇ ਤੱਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰੋਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ
ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ
ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ
ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦਾ
ਬਹੁਤ ਸਕੂਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਕਮਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ
ਅੱਖਾਂ ਮੂੰਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਬਿਸਤਰ ਤੇ
ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਸੋ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ
ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ
ਹੁਬਕੀ ਰੋਂਦੀ ਹਾਂ ਜੱਦ
ਕਮਰੇ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਨੇ
ਵਾਲ ਘੜੀ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਹੇਗੀ ਸੌਂ ਜਾ ਬੀਬਾ ਹੁਣ ਤੂੰ
ਕਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲੈ
ਗਲੇ ਲਗਾ ਕਹੇਗਾ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾ
ਨਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ਤੂੰ
ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਜੱਦ ਤੂੰ ਹੁਬਕੀ ਹੁਬਕੀ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ
ਅਵਾਕ ਪੱਥਰ ਬਣੀ ਕਮਰੇ ਦੇ
ਚਾਰ ਚੌਫੇਰੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਮਾਰਦੀ ਹਾਂ
ਲੱਗਦਾ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵੀ ਮੇਰੀ
ਬੇਬਸੀ ਤੇ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ
ਜੀ ਕਰਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਚਿਲਾਵਾਂ
ਨਹੀਂ ਚਿਲਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਮੈਂ
ਚੀਖਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗਲੇ ਅੰਦਰ ਹੀ
ਅਟਕ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਸਿਰ੍ਹਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ
ਹਟਕੋਰੇ ਭਰਦੀ , ਸਿਸਕੀਆਂ ਲੈਂਦੀ
ਸ਼ਾਦੀ ਆਪਣੀ ਦਾ ਮਾਤਮ ਮਨਾਉਂਦੀ
ਆਪੈ ਨੂੰ ਕੋਸਦੀ
ਇਹਨਾਂ ਜ਼ੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ
ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕੀ ਉਹ
ਸਹਿੰਦੀ ਰਹੀ , ਸਹਿੰਦੀ ਰਹੀ
ਸੋਚਦੀ ਔਰਤ ਤੂੰ ਐਨੀ
ਬੇਬਸ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਹੈਂ
ਅੱਥਰੂ ਵਗੀ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ
ਸਿਸਕੀਆਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ
ਰੁਦਨ ਜਾਰੀ ਹੈ
ਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਮਾਂ ਮੇਰੀਏ ਨੀ ਤੂੰ
ਮਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਬੋਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ
ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦਏ ਤੇ
ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰ
ਹੰਝੂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੂੰਦ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ
ਪਾਠ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ
ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ
ਜੱਦ ਤੱਕ ਨੀਂਦ ਆਪਣੇ
ਆਗੋਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਭਰ ਲੈਂਦੀ ।

ਰਮਿੰਦਰ ਰੰਮੀ

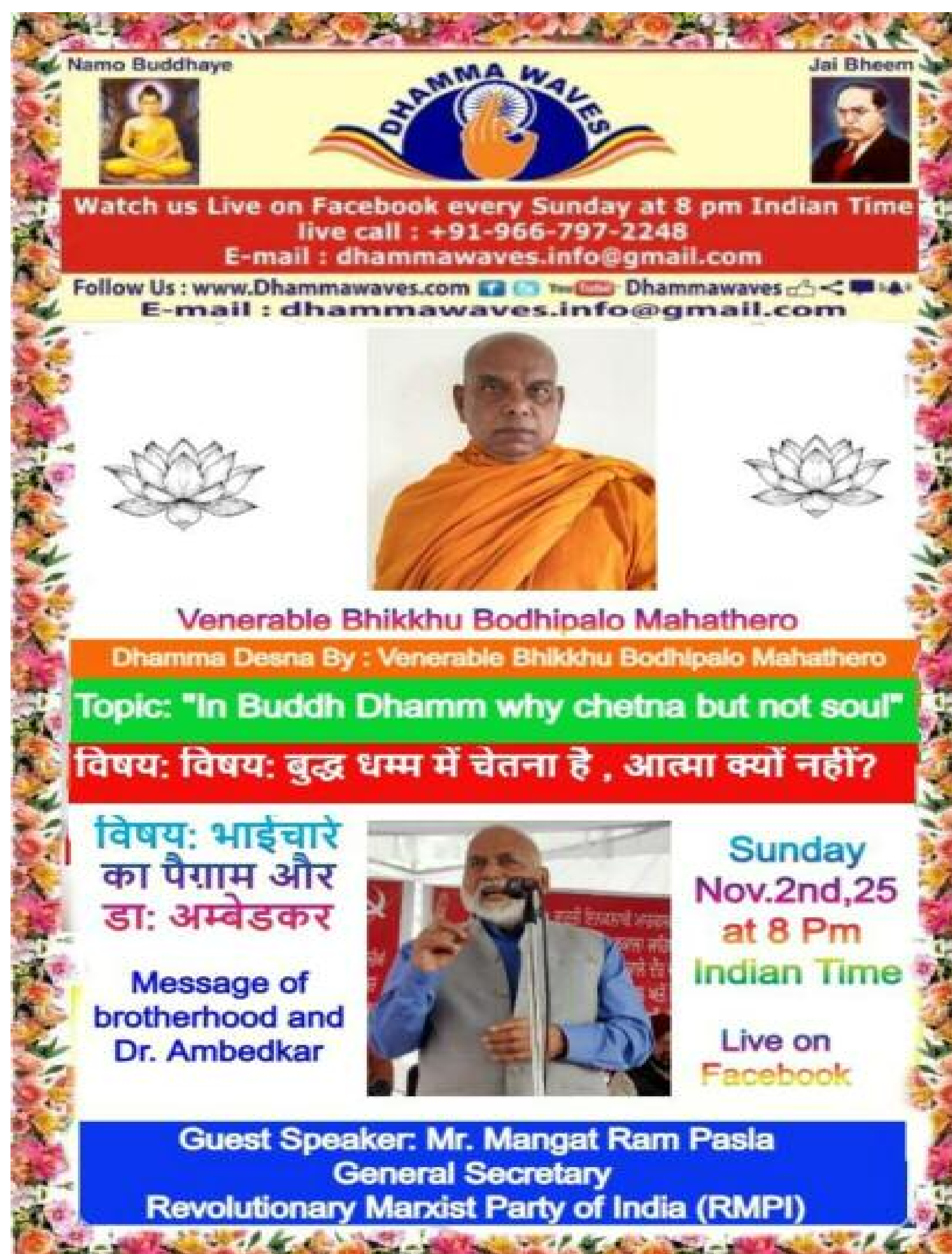

US intervention in Venezuela is unethical and against the international laws

US impending intervention in Venezuela is nothing but to subjugate it economically

THE ASIAN INDEPENDENT UK

The #UN General Assembly has for 33rd consecutive time condemn US #EconomicEmbargo on #Cuba. Imagine who is isolated here. 165 countries supported Cuban resolution, 7 voted against and 12 abstained. 7 countries who voted along with USA are Argentina, Hungary, Israel, Ukraine, Paraguay and North Macefo. Even the EUROPEAN Union did not come out in support. 12 countries that abstained are.mostly vassal States of the US.

Since 1968 Cuba has faced economic embargo because it did not allow the #US corporate to exploit the Cuban resources and its economy. Legendry #FidelCastro made Cuba a self respecting Nation dedicated to the cause of Socialism. Ironically, #Socialism became a dirty word American corporate funded deep state media.

Today, #CIA is making efforts for a regime change in #Venezuela as well as in #colombia . So much democracy that we can't tolerate anyone in disagreement with us. A new wave is blowing in the Southern America and people are getting United.

Cuba, Venezuela and Colombia are much smaller countries compare to the United States. They don't stand a chance to win against US Military intervention. But it is also true that bombing from the above and working inside the country are

-Vidya Bhushan Rawat

two different things. It will not be possible for US to win people's heart in these countries if it goes for a Military intervention. US liberal media and their commentators are working hard to make a ground for Military intervention in Venezuela which will actually be against International norms but then US has always been a bully state. We all know that Donald Trump is not attacking Venezuela for so called Drug Cartels but for their huge oil reserves. After the failure of their Russian and Iranian projects, they are now keen to control their backyard which has more Socialism and left leaning than anywhere else in the world. Hence, it is going to be extremely difficult for such an intervention to succeed. It will only fuel uncertainty and instability in the region but then US deep state rarely bothered about it.

The question is whether Venezuelan President Nicolas Maduro would be able to unite his country against impending US attack or surrender. In the past few days #Russia has actively supported Venezuela. Iran and China too are active. Will #Donald Trump abandon his plans or will he continue.

If the people of Venezuela resist US Military intervention and stand with President Maduro then it could be replicating #Vietnam moment for the Amercans and that would effectively end the American dream of conquring their neighbours in the backyard. For the sake of multipolar world such corporate sponsored regime change operation must get defeated. It is time for #BRICS to rise up and stand together and defeat such interventions in the name of democracy and human rights.

Science and Mathematics Fair Organized at Government High School Chakerian

THE ASIAN INDEPENDENT UK

MANSA- In accordance with the guidelines of the Education Department, a Science and Mathematics Fair was organized today at Government High School, Chakerian. All the students of the school participated enthusiastically and showcased various scientific and mathematical activities in a creative manner.

The event witnessed the presence of students' parents, the village Sarpanch, and other distinguished guests. The Sarpanch highly appreciated the discipline and dedication displayed by the students during their performances.

Head Teacher Mrs. Amandeep Kaur warmly congratulated Science Teacher Mrs. Manpreet Kaur and Mathematics Teacher Mrs. Manpreet Kaur for organizing the fair in such an effective and well-coordinated manner. She also expressed heartfelt gratitude to the parents and the Sarpanch for their participation and support.

The main objective of the fair was to encourage scientific thinking, mathematical understanding, and creativity among students — an aim that was successfully achieved.

Guru Vandana and Chhatra Abhinandan Programme Organized at BBPUCC Balachaur

Balachaur, (Asian independent) (Jatinderpal Singh kaler) Bharat Vikas Parishad, Balachaur Branch in collaboration with the NSS Unit of Baba Balraj Panjab University Constituent College, Balachaur successfully organized a "Guru Vandana and Student Felicitation Programme" in reverence to the supreme sacrifice of Sri Guru Tegh Bahadur Ji. The event also included a speech competition and a quiz competition under the theme "Know India", aiming to instill patriotism, cultural awareness, and moral values among students.

The programme was graced by Mrs. Santosh Kataria, Hon'ble MLA, Balachaur, and Mr. Sunil Kaushal, Municipal Councillor, Balachaur, as the Guests of Honour. Both dignitaries lauded the efforts of the organizers for conducting such value-based programmes that inspire the younger generation to uphold national ideals and the legacy of great spiritual leaders like Guru Tegh Bahadur Ji.

Mr. Chandresh Shourie, President, Bharat Vikas Parishad, Balachaur, along with the members of the Baba Balraj Mandir

Committee — Adv. Sh. Pushap Rana, Sh. Randeep Kaushal, and Rana Subhash — played a significant role in organizing the event. They were honoured by the faculty of the college for their guidance and valuable support in making the event a success.

The event was conducted under the guidance of NSS Programme Officers, Dr. Anjali Pathak and Dr. Hari Nath, who coordinated the entire programme with commendable teamwork and enthusiasm. The stage proceedings were efficiently conducted by Sh. Sunil Sharma, while the competitions were judged by Mrs. Aruna Pathak, Mrs. Pushpa Vyas, Mrs. Rachna Anand, and Dr. Hari Nath. The collaborative efforts of faculty members Asst. Prof. Ruby, Ms. Sukhjit Nahar, Mr. Ramandeep Singh Nahar (Incharge, Co-Curricular Activities), Ms. Nandini Moadgil (Co-ordinator, Youth Club), Ms. Dakshi Jain, Mr. Satnam Singh (Members, Red Ribbon and Youth Club), Dr. Harnam Singh, Dr. Kamalpreet Kaur, Mr. Raghav Jain, and Mr. Bijay contributed significantly to the success of the event.

Indian Workers Association condemns racially motivated rape attack and rise in hate crimes, accuses political parties of fuelling division

THE ASIAN INDEPENDENT UK

Leicester/London- The Indian Workers Association (Great Britain) has expressed deep anger and shock following the racially motivated rape attack on a young Sikh woman in Oldbury, Birmingham, and a separate racial assault on a Sikh taxi driver in the Midlands.

The association described the incidents as part of a deeply disturbing rise in hate crimes against minority and immigrant communities in the UK.

In a strongly worded statement, Sital Singh Gill, General Secretary of the Indian Workers Association (GB), said:

"The racially aggravated rape attack on a young Sikh woman is a barbaric crime that has shocked every decent person. It is not only an assault on one woman but on the dignity and safety of all women and minority communities.

We are deeply disappointed with the attitude of some political parties, who are using immigrants as scapegoats and trying to divide the British public for their own political gain. These divisive tactics only encourage racism and hatred. We call on all fair-minded people to reject such politics of division and to stand together in unity and solidarity."

Sital Singh Gill, General Secretary of the Indian Workers Association (Great Britain)- (Photo-Devon Winters)

Mr Gill added that the IWA (GB) and the wider community "will continue their struggle against all forms of racism and hatred," and called for trade unions, faith organisations, and community groups to come together in a united campaign. "An attack on one community is an attack on all communities. Racism, misogyny, and hate have no place in a civilised and democratic society," he said. The Indian Workers Association has urged the UK Government, police authorities, and the Crown Prosecution Service to take urgent and decisive action to ensure justice for the victim, bring the perpetrators to trial, and improve the protection of women and minority communities.

The organisation, which has a long history of anti-racist and workers' rights campaigning in the UK, said it is sending a motion of protest and solidarity to all major trade unions and is planning further actions and meetings to ensure justice is done and seen to be done.

ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਤੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਝੂਠ ਦੀ ਪੰਡ-ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨਾਗਰਾ

ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ

ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ/ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੱਬੀ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਇਸ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਝੂਠ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਪੰਡਾਂ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹੁਣ ਇਹੀ ਗੁੰਮਰਾਹਪੁਣਾ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਿਸਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀ(ਪੰਧੇਰ) ਦੇ ਜਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨਾਗਰਾ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ। ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨਾਗਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇਆ ਹੋਈਆਂ ਕੱਲ ਗੁਜਰਾਤ ਦੌਰੇ ਉੱਤੇ ਸਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਮਹਾਂ ਰੈਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਵੀ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ

ਇਹ ਉਹੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਆਉਣ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਐਮਐਸਪੀ ਦੇਵਾਂਗੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਵਾਂਗੇ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ੰਭੂ ਬਾਰਡਰ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ ਧਰਨਾ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਇਸੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰੇਲੂ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ ਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀਆਂ ਤੱਕ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਲੱਭੇ।

ਸਮਾਜ ਵੀਕਲੀ ਨਿਊਜ਼

ਹੁਣ ਇਹ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹੜੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਜੁੰਡਲੀ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿਸਾਨੀ ਵਾਅਦਿਆਂ ਉੱਪਰ ਬਿਲ ਕੁੱਲ ਵੀ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇ ਉਲਟਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਬਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

Ambedkar Association of North America (AANA) Honoured with the 2025 CSWE Partners in Advancing International Education (PIE) Organization Award

THE ASIAN INDEPENDENT UK

Denver, CO — October 25, 2025 — The Council on Social Work Education (CSWE) has named the Ambedkar Association of North America (AANA) the recipient of the 2025 Partners in Advancing International Education (PIE) Organization Award, recognizing its outstanding contributions to global social work education and social justice. The award was presented at the 71st Annual CSWE Conference in Denver, Colorado, themed "Championing Disability Justice and Dignity in Social Work." Now in its twentieth year, the PIE Awards honour individuals, students, and organizations that demonstrate leadership and innovation in advancing international social work.

Founded in 2008, AANA is a volunteer-driven non-profit organization dedicated to uplifting marginalized communities through education, empowerment, and advocacy. Rooted in Dr. B.R. Ambedkar's guiding philosophy—Educate, Agitate,

Organize—AANA works through local chapters across the United States and global partnerships to drive systemic change. Its mission is to foster equity by advancing community development and transformative education.

AANA's initiatives address key areas of social impact, including scholarships and

school infrastructure support for underserved communities in India; digital literacy and girls' education programs improving retention rates; and health equity projects such as sickle cell screening and nutrition support. The organization also led emergency relief efforts during the COVID-19 pandemic, advocated for anti-caste legislation in the United States, and

funded caste equity education through documentaries and awareness campaigns. Additional programs include women's empowerment workshops that strengthen civic participation and youth leadership retreats that foster solidarity within the South Asian diaspora. With over 99% of donations directly funding community programs, AANA is widely recognized for transparency, accountability, and impact.

Through these grassroots efforts, AANA connects struggles for equality in South Asia with movements for justice in the United States. Its programs embody global solidarity and the belief that education is a tool for liberation and lasting social change.

Recognition from CSWE

In presenting the award, the CSWE Commission on Global Social Work Education commended AANA for its "transformative role in linking education, empowerment, and advocacy to advance global social justice." Accepting the honor, AANA President Mrs. Smitha expressed gratitude on behalf of the organization's volunteers and partners:

"We are deeply honoured to receive this recognition from CSWE. This award celebrates not just AANA's work, but the enduring vision of Dr. B.R. Ambedkar—a world where education is the pathway to equality, and justice knows no borders."

The 2025 PIE Awards also recognized Dr. Ann Petrila, Professor of the Practice at the University of Denver, for her work in genocide education and survivor narratives in Bosnia, and Finau Rabuka-Conklin, MSW and PhD student at the University of Utah, for her research on historical trauma and mental health disparities among Pacific Islanders.

About the Council on Social Work Education (CSWE)

Founded in 1952, CSWE is the national association representing social work education in the United States, with more than 900 accredited programs. As the sole accrediting body, CSWE advances excellence and innovation through leadership, scholarship, and advocacy grounded in anti-racism, diversity, equity, inclusion, and belonging (ADEIB). Headquartered in Alexandria, Virginia, CSWE is committed to addressing the legacies of colonization and promoting social justice through education and research.

Dalit vs. Bahujan and the Need for Multi -Class Unity

(Asian independent) For quite some time now, the term "Bahujan" has been used in politics instead of "Dalit." According to the proponents of the Bahujan concept, Bahujan includes Dalits and backward classes. According to Kanshi Ram, it also includes Muslims, and their number constitutes 85%. According to his theory, the Bahujans should unite and seize power from the 15% upper castes. While this formula sounds very good and seems to hold great potential, the question is, what is the formula for uniting the Bahujans? Is it the commonality of being Untouchable and Shudra, or something else? The Untouchables and Shudras are divided into countless castes, and they suffer from varying degrees of caste pride. They are just as afflicted by Brahmanism (superiority complex) as they accuse the upper castes of being. There are many intense internal contradictions within them. The Backward Castes consider themselves superior to the Dalits and behave accordingly. Currently, most atrocities against Dalits are committed not by the upper castes but by the prosperous (kulak) Backward Castes. Most Dalits are labourers, and the economic interests of these newly wealthy castes clash with those of the labourers. This is why these castes perpetrate atrocities against Dalits regarding wages and forced labour. In such a situation, on what basis can unity be established between Dalits and Backward Castes? On one hand, there is social distance, and on the other hand, a conflict of economic interests. Therefore, merely being Dalit and backward, or Untouchable and Shudra, cannot be the basis for unity. Even if some unity is formed based on political self-interest, it cannot be permanent, as has been observed in practice.

Now, if we analyse the class structure of Dalits and Backward Castes, it is found that even within the Dalit community, a class division between the prosperous and the poor has emerged. The distinction between the forward, backward, and extremely backward classes within the Backward Castes is very clear. For some time now, only the affluent sections of the Dalit and Backward classes have benefited from economic development and gained a share in political power. In contrast, most Dalits and Backward Classes remain severely marginalized. This division has given rise to the concept of the "most backward" among Dalits and other backward classes. This also makes it clear that the concept of "Bahujan" (the majority) is merely an abstract idea. Similarly, among Muslims, there is a division between Ashraf, Ajlaf, and Arzal, which is manifesting itself as the Pasmanda (most backward) Muslims movement.

Now the question arises: what can be the real basis for unity within these groups? The above analysis makes it clear that within Dalits, backward classes, and Muslims, there are two distinct classes – the forward and the backward – whose economic and political interests are different, and there are sharp contradictions and conflicts between them. Until now, the dominant section of these groups has been leading the entire caste/class and community in the name of caste and religion, and it is this section that has reaped all the economic and political benefits of development. This has intensified caste/class divisions and conflicts within these groups. Various political parties have been exploiting this caste/class division, but no party has identified their real issues or done anything for their upliftment.

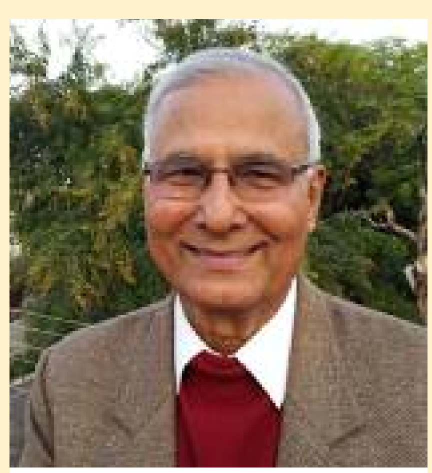

S.R. Darapuri, National President, All India Peoples Front

Recently, the BJP has united them in the name of Hinduism and garnered their votes. If we look closely, this class is socially, economically, and politically backward. The real upliftment of these classes can only be achieved by addressing the issues related to their backwardness and formulating policies to resolve them. Therefore, their true unity can only be built around these issues, not based on caste and religion. From the perspective of economic and political interests, these groups are natural allies because their problems are similar, and their struggle for liberation is also the same.

Under the umbrella of "Bahujan," the issues and interests of the most backward sections get suppressed. Therefore, to establish strong unity among these extremely backward sections, instead of the artificial concept of Bahujan based on caste/religion, issues related to their social, economic, and political backwardness should be raised. Politics based on caste and religion only strengthens Hindutva. With this objective, the All India People's Front (AIPF) has included the following issues under social justice in its agenda: (1) separating the quota for backward Muslims from the Other Backward Classes (OBCs), amending Article 341 to include Dalit Muslims and Christians in the Scheduled Castes, and implementing the recommendations of the Sachar Committee and Ranganath Mishra Committee; (2) providing separate reservation quotas for extremely backward Hindu and Muslim castes from within the 27% OBC quota; (3) restoring the reservation system in promotions as soon as possible; (4) filling vacant government posts under the SC/ST quota through a special campaign; (5) providing reservations to Dalits, Adivasis, OBCs, and Extremely Backward Classes in the private sector as well; (6) granting tribal status to tribal communities like the Kol community of Uttar Pradesh; (7) strictly implementing the Forest Rights Act and making employment a fundamental right, etc.

With the aim of giving representation to these sections, the party has reserved 75% of the positions in its constitution for Dalits, Backward Classes, Minorities, and Women. The AIPF is striving to promote issue-based multi-class political unity instead of caste-based Bahujan politics, as Dr. Ambedkar also did by establishing the Republican Party of India. With this objective, the AIPF is currently running an Employment and Social Rights Campaign which is getting good response.

When Counter-Revolution Devours Historical Icons

THE ASIAN INDEPENDENT UK

It is said that revolution devours its own children. This statement about the French Revolution has been echoed and applied to the American Revolution, the Russian Revolution, and the Chinese Revolution, among other revolutions, both large and small, around the world. Scholars have extensively pondered upon this problematic aspect of a revolution. However, the crucial issue of what counter-revolution does has not received the necessary attention of scholars. A close look at the reality of the world today indicates that counter-revolution acts as a shield to protect its own children, and selectively devours the very icons who dreamed of and carried out the revolution.

Apart from Kishan Patnaik, no other leader or thinker has explicitly stated that the process of globalization is, in fact, a process of global counter-revolution. After three and a half decades of neoliberalism, it can be said that India has become a component part of that counter-revolution; and also a vocal eulogiser. If we examine India's counter-revolution at this juncture, we find that it has been nourished by devouring its icons in an acrobatic manner. Those icons have been the dynamic source of freedom, sovereignty, equality, self-reliance, culture, and harmony, that is, these symbols and icons are the ones that have shaped our national life. The storm of counter-revolution raging in India is so powerful that its hunger is not limited only to devouring historical symbols and icons; it is also devouring spiritual and religious symbols that reside in the infinite dimension of time.

India's freedom struggle against imperialist domination and its vision was hailed as a glorious revolution across the world. The message of that revolution not only reached the colonized countries of Asia, Africa, and the Americas, but the imperialist countries of Europe too could not remain untouched. Independent India had to carry that revolution to maximum fruition on a national and global scale. Imperialist powers, in collusion with local communal elements, dealt a major blow to India's revolution at the very beginning by dividing the country. Meanwhile, with India's independence, the next phase of imperialism came into the hands of the United States. The American version of imperialism was even more retrogressive and inhumane than the first. It was not merely a relic of past imperialism, destined to end with the rise of newly independent nations. The United States started the creation and expansion of new economic, strategic, commercial, educational, and intelligence institutions as the part of a far-reaching strategy and diplomacy to bring the newly independent countries of Asia, Africa, and South America under the neo-imperialist yoke. European countries that had previously held various colonies made its stooges in strengthening and expanding this new version of imperialism.

The American incarnation of imperialism, founded on the foundations of market, weapons, deceit and debauchery has essentially become the dream of the entire world. It is a term coined as the 'American Dream'. What is the American Dream and how its magic works makes an interesting topic to ponder upon. But it would be a lengthy subject to discuss here. It is simply necessary to emphasize that if the leadership of independent India has not followed Gandhi's path in totality, it has not become a slave to the American Dream either.

For about ten years after Gandhi's assassination, some aura of the Indian revolution persisted among the ruling class and the people. But even at this time, some prominent opposition leaders and thinkers continued to interpret and expand Gandhi-era revolutionary spirit in the new circumstances. The country's socialist/communist movement, divided into several streams, remained active in transforming the Indian revolution into a socialist revolution. Their work exerted some pressure on the policymakers and even the communal and right-wing elements.

Several leaders who resisted injustice globally drew inspiration from the methods and values of the Indian revolution and waged their own struggles. However, the corrupt and dishonest class that had reaped full benefits of achievements in independent India became desperate to open the door to the American Dream. Within four decades of independence, the American Dream had left no stone unturned to destroy the Indian revolution in India itself.

Rajiv Gandhi was the first to wonder and regret why the world's two largest democracies remained alienated in relation to each other. Then, through the New Economic Policies and the Dunkel proposals, the team of Narasimha Rao and Dr. Manmohan Singh presented India as the open pasture of the American Dream. HD Deve Gowda, who had Chidambaram as Finance Minister, abdicated his throne to receive Bill Gates when he visited India. Then came Atal Bihari Vajpayee, and the long series of Jaswant Singh-Strobe Talbott talks ensued. This firmly tied up India's destiny to the American Dream.

The BJP-led NDA government could manage only one term. The reason was that a large number of Indians continued to struggle against neo-imperialist subjugation outside the government. As a result, the government changed, and Dr. Manmohan Singh became Prime Minister of the Congress-led United Progressive Alliance (UPA) government. All

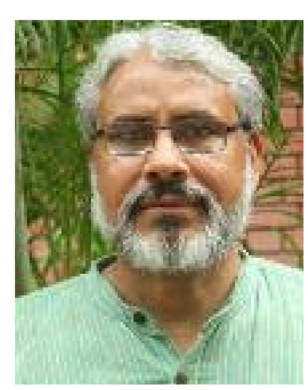

Dr. Prem Singh

governments formed after Rajiv Gandhi, before the 2014 Modi government, were coalition governments. All the players in mainstream politics, including communists and socialists, were involved in these governments in one capacity or another. Most intellectuals had either become outright advocates of neoliberalism or were acting as hidden/covert/latent neoliberals. Meanwhile, a network of NGOs, funded by foreign money, primarily by the United States, sprung up across the country, was engaged in various kinds of research and solving problems. The inherent condition attached to this foreign funding was that no genuine voice should remain in the realm of politics and thought against the American Dream. The multifaceted business of feeding the opium of the American Dream to the entire Indian population, began to spread rapidly.

It was a natural move on the part of the counter-revolutionary side to bathe Gandhi, the greatest icon of India's revolution, in the hamam of the American Dream! Narasimha Rao, while addressing the US Congress, declared proudly that he was building the India of Gandhi's dreams. Following him, Vajpayee, at the inauguration of the Gandhi Memorial Museum in Washington, DC, and then in his speech before the US Congress, attempted to reconcile his "Gandhian Socialism" with American imperialism. Manmohan Singh, while addressing the US Congress, once again apprised the world that the work of building an India of Gandhi's dreams was progressing rapidly. Gandhi, who had stipulated that he could visit the US only if the country dethroned the dollar, was drowned in the American Dream by India's ruling classes.

The purpose of the discussion here is simply to clarify that the greatest symbol of India's revolution was made the first victim of India's counter-revolution; and the political and intellectual elite from all walks of life have been complicit in this act. No one has argued that Gandhi's dream is an alternative to the American Dream; no one has argued that if the consensus favours the American Dream then Gandhi's dream should not be unnecessarily invoked. If the decision rests with the political and intellectual elite, they are responsible for it, not Gandhi.

2

This trend could not remain confined to Gandhi's name. Almost all the symbols and icons of independence were drawn into the ocean of counter-revolution. In 2007, on the occasion of the 150th anniversary of the 1857 Revolt, the Congress organized a revolution march (kranti yatra) from Meerut to Delhi. Numerous civil society activists, writers and thinkers participated in it. In 1991, Manmohan Singh, who formally mortgaged the country's independence at the feet of neo-imperialism, welcomed the marchers at the Red Fort. A flood of seminars on various aspects of the 1857 Revolt, organized with government funding, erupted. It seemed possible that India's intelligentsia would recognize the anti-imperialist spirit of 1857 and sharpen its anti-neo-imperialist struggle. But the entire event ultimately fed counter-revolution by making known and unknown Indians, who sacrificed their lives, its fodder.

Numerous mini-counter-revolutions have occurred in different countries in conjunction with the neo-imperialist counter-revolution. This happened in

continue page no 22

When Counter-Revolution Devours Historical Icons

India as well. Within four or five years of the 150th anniversary of the 1857 Revolt, on a platform set up by NGO leaders and the RSS, official communists, socialists who considered themselves above caste-based socialism, civil society activists, professionals from various fields, writers, scholars, religious, meditation, yoga gurus, corporate houses, and the entire media got united to support a counter-revolution disguised as an anti-corruption movement. The youth, which had become largely apolitical during two decades of neoliberalism, frantically plunged into the movement. The entire world witnessed a colourful competition to see whose boat would sail faster in the currents of counter-revolution. Naturally, the rest of society, including the vast population excluded by the New Economic Policies, was stunned by the sudden appearance of 'revolution' at their doorstep! The entire country eagerly watched the 'elder Gandhi' and 'young Gandhi' preaching sermons day and night on news channels.

At first, it was said that India needs to be made corruption-free; the corrupt need to be exposed publicly. But soon the call changed and it was announced that the country was going through another wave of the second and third revolution. Comparisons were made with the JP movement, even the freedom movement. Fatwas were issued declaring that anyone who did not support this revolution was not with the country. NRIs living in Europe and America too enthusiastically joined the patriotic cause. In the presence of the image of RSS's Bharat Mata, the elder Gandhi declared to the countrymen that Gujarat Chief Minister Narendra Modi was running an ideal government. Bihar Chief Minister Nitish Kumar was placed second. Modi, who had a sharp eye on the occasion, expressed his gratitude to the elder Gandhi by writing a letter.

To avoid giving the entire credit to RSS's Bharat Mata and Gandhi, the picture of Ambedkar's was also added onto the stage. When the moment arrived to give the nascent revolution its scriptural name, the pundits of revolution-science declared that, as per the codex, it would be called "Kejriwal Kranti"! Gandhi had been around far too long, so it was decided to assign Ambedkar and Bhagat Singh the role of icons for the nascent party. A prominent Marxist leader had already called the hero of the revolution the Lenin of India.

Everything was so natural and coherent that nothing could be felt missing except wonder. When the revolutionary hero performed the revolutionary action of cutting an electric wire in full view of the media, two renowned civil society activists arrived to encourage him.

As promised, the governments of the elder Modi at the center and the young Modi in Delhi were established. A scholar of Bhagat Singh had long ago appealed to Prime Minister Dr. Manmohan Singh to establish the Bhagat Singh Archives and Research Center in Delhi. Young Modi fulfilled that demand, thus stamping his patent on Bhagat Singh. The public has already been acquainted with the 'fakirs of today'; it has also enthusiastically embraced the 'modern-day freedom fighters'. When these modern-day freedom fighters get released from jail on corruption charges, they are showered with flower petals. We understand what this means, it's a blatant act of making the children of the counter-revolution the 'rightful' heirs of the millions of Indians who actually sacrificed their lives in the struggle for independence!

Whatever Gandhi's other 'usefulness' may have been to the ruling class of India, he had been a counterfeit coin for vote-mongering. However, his name does have some appeal for Muslim votes. Sensing this, the nascent party born from the womb of 'revolution' fielded one of Gandhi's grandsons from the East Delhi Lok Sabha constituency. I happened to be a contestant from that constituency as a Socialist Party (India) candidate. During the election campaign, some autorickshaws were seen roaming in Muslim-dominated neighbourhoods with banners reading "Mahatma Gandhi's grandson." Auto drivers were strictly prohibited from going to other colonies in the area with that banner. Gandhi's grandson might have garnered a significant Muslim vote in Gandhi's name, but it was an unsuccessful attempt. Atal Bihari Vajpayee and Vishwanath Pratap Singh had also unsuccessfully attempted to field the same Gandhi's grandson in the election.

India is a large country. It is natural that many mini-revolutions have occurred within the framework of counter-revolutions, and will continue to occur in the future. One such counter-revolution in India was against secularism. Kishan Patnaik has written, "To give a recent example, we can say that secularism has been the central principle of modern Indian politics; in the 1980s, a chapter of counter-revolution, disguised as Hindutva, began aiming to transform the country's political culture. It is consistent with the current wave of counter-revolution sweeping the world; but its significance is small in comparison; rather, it is encouraged by the atmosphere of counter-revolution." ('Vikalpheen Nahin Hai Duniya' (The World Is Not Without Alternative), p. 172-173)

The above mentioned statement of Kishan Patnaik dates back to 1994. Had he been present to see the situation now, two decades later, he might not have said that its (Hindutva's) significance is minimal and that it serves only to transform political culture. Sitting comfortably in the lap of the capitalist counter-revolution, it has not only shattered the Indian nation and society but has also destroyed the sanctity of divine symbols, the very foundation of faith and devotion. This is a more profound injury than the commercial exploitation of religion and spirituality.

3

The aim of this article is not to provide a complete list of the several mini-counter-revolutions that have occurred in India in conjunction with the imperialist counter-revolution. However, a number of mini-counter-revolutions have taken place in constitutional democratic institutions, educational and research institutions, diplomatic institutions, and academies related to literature, art, and culture. We are confronted daily with the counter-revolution taking place in the ecology from the sea to the Himalayas. Parallel to the above, one can examine the counter-revolution taking place within social and religious institutions/festivals. One can delve deeper into the causes resulting in counter-revolution in Indian values and human values.

By citing the examples of two counter-revolutions, an attempt has been made to illustrate that the political class and the intellectual class have jointly dragged the symbols and icons that stood for socialism, democracy, and secularism during the freedom movement and independent India into the pit of counter-revolution. India's national flag, the tricolour, which has been the supreme symbol of nationalism during the freedom movement and independent India, is the same that is used by the wave of counter-revolution. Some counter-revolutionaries campaign for 'tricolour in every home', while others strive to place 'tricolour in every hand'.

The Constitution of India is a significant symbol of the principles, the nature, and the construction of independent India, reflected in the light of the values behind the freedom movement. It goes without saying that the very act of counter-revolution in 1991 happened to be the reversal of the Basic Structure Doctrine of the Constitution. Minds, crippled by the American Dream, are simply incapable of comprehending the fact that India cannot be a secular and democratic republic without being a socialist republic. That waving copies of the Constitution and spreading fears that "they will change the Constitution" will not restore constitutional India; that constitutional institutions are being eroded not merely because the RSS attacks them but because they are being used to create a distorted form of capitalist India. Every distortion breeds another distortion.

The RSS mistreats and manipulates national symbols and icons because having been left out of the flow of history, it is doomed to do so. The mindset the RSS represents is unable to cultivate a relationship of easy acceptance with national symbols and icons, let alone a critical one. To develop a comfortable and/or critical relationship with national symbols and icons, it must overcome its stagnant mind-set. But can the secular/progressive camp, which claims to uphold the idea of India shaped by the values of the freedom movement and the Constitution, even consider its treatment of national symbols and icons to be correct? By making their ancestors victims of counter-revolution, aren't these children of counter-revolution playing a more profound role against the Indian revolution?

Much before confronting the truth of counter-revolution, the secular/progressive camp has to first acknowledge that India is in its grip. It seems only one aspect of the crisis: that India is in the grip of the RSS. It is unwilling to seriously consider why India is in the grip of the RSS; how to free it from its grip; and what political culture of thought and conduct should be evolved so that it does not fall further into the RSS grip. Instead, it attempts to co-opt the ideas and efforts of alternative politics in favour of neo-imperialist counter-revolution. The obvious reason is that in case it accepts this reality, it will have to confront the truth of counter-revolution, to which it continues to remain hypocritical and serves as a misleading force for the new generations. The secular/progressive camp flaunts its rage against the RSS's distortion of history, but seeks to conceal the history that it is creating by itself.

It is to be noted that as the grip of imperialist counter-revolution tightens, the trend of printing individual and group images of iconic ancestors on banners, posters, pamphlets, placards, etc., has also increased during protests, demonstrations, rallies, and even academic seminars. The politics of icons has spread rapidly in the 'New India'. Everyone has their own icons, and there is intense competition among them. In this era of politics of corporate-communal nexus, accusations and counter-accusations of hijacking and stealing each other's icons', their names have become common. Even the highest honour, the Bharat Ratna, has become entangled in the politics of icons. Recently, Karpoori Thakur and Chaudhary Charan Singh have been drawn into the fray of counter-revolution by being awarded the Bharat Ratna. Meanwhile, Mayawati has publicly praised the Chief Minister of Uttar Pradesh for diligently maintaining the memorials of her icons, something the previous Samajwadi Party government had failed to do.

Thus, it can be seen that there is no single pattern in making symbols and icons the fodder of counter-revolution. A group within the secular/progressive camp, infuriated by the Modi-Shah-Bhagwat-style communal fascist counter-revolution, has adopted a new pattern. They have launched a campaign claiming that the RSS/BJP, which were once untouchables in Indian society and politics, were legitimized by Jayaprakash Narayan and Rammanohar Lohia, therefore both are responsible for the current situation. They are even held responsible for certain other national and international problems, including Israel's atrocities against Palestinians. Congressmen and Communists derive great pleasure from this blame-shifting campaign. Some Gandhians and Praja Socialists also feel good about this.

Any person with a basic knowledge of politics and history will know that the acceptance of communal fanaticism in India was not due to the non-Congressism of 1967 and the Janata Party experiment of 1977. Nor were communal forces and their organizations ever viewed as untouchable in society and politics. Gandhi, distressed by the impending partition of the country, never considered it unsuitable to meet or interact with communal organizations/leaders. The Congress's right wing was occupied by the communal rightists, represented by the RSS, and the left wing by the official communists.

In the first general election of 1952, the combined vote share of the All India Jan Sangh, the All India Hindu Mahasabha, and the All India Ram Rajya Parishad was not much less to that of the socialists and communists. Among the independent candidates who got the second highest vote share and seats after the Congress, were many candidates with communal right-wing thinking. When combined with these and other reactionary/status quoist parties, the vote share of the communal rightist parties was higher than that of the socialists and communists.

However, regarding the period between 1967 and 1977, considerable discussion and analysis has already been done on this contentious subject, both selectively and comprehensively. All documents and statements/writings of JP and Lohia from that period are available. It is beyond the scope of this article to delve into all those details. However, one keenly interested is requested to read Kishan Patnaik's article, JP Andolan Aur Aaj Ka Sandarbh (JP Movement and Today's Context) ('Samyik Varta' (Loknayak Jayaprakash Narayan Special Issue, August-September 2002, Year 25, Issues 11-12).

No icon is beyond criticism, nor should it be a subject beyond question. But defaming someone with the intention of mere dismissal prompted by self-righteousness, is hardly justifiable. A stagnant society, unaware of the path ahead, or having chosen to take a dubious path, might decide to throw dirt on its predecessors. Such an exercise achieves nothing. It only deepens the crisis. It wasn't long ago that self-proclaimed honest people launched a defamatory attack against the "dishonest" Manmohan Singh and his "corrupt" government. The new generation must consider whether the crisis has increased or decreased since then.

In this context, it's also important to mention that some socialists, who strongly opposed the defamation of JP and Lohia, are now, under the aegis of a merchant of education and his private university, organise the Lohia Memorial Lecture with speakers like Rajnath Singh, Ramnath Kovind, Manoj Sinha and Arif Mohammad Khan. The finale of this ritual would be to extend an invitation to Narendra Modi to deliver that memorial lecture. It takes immense courage to achieve this feat in a time of unprecedented crisis facing the Indian nation and society. Interestingly, the senior journalist who led the campaign of maligning JP and Lohia happened to be a part of the same team until recently. This pattern of making icons the victims of counter-revolution, demonstrates the extent of stalemate and disorientation in India's left and democratic movement.

If counter-revolution engulfs the entire canvas of a civilization, society, and nation, it should be clear that the period of decadence for that civilization, society, and nation is not too far behind. The responsibility for this decadence cannot be brushed aside by simply blaming those who licked the plates of this decline. Instead, a deep and serious investigation of the factors that led to this decadence should be demanded. Only then can a deep and serious effort be made possible, to challenge the predicament.

Future generations, imbued with a spirit of freedom, will observe with astonishment that we ourselves handed over India to neo-imperialists. They will see that the only difference was that earlier they were the royalties who signed treaties and agreements to hand India over to British imperialism, whereas in the new India the program of handing over the country to American neo-imperialism has been accomplished by the bureaucrats, intellectuals and leaders of the elected governments. They will further see that this time, the greed of us Indians is deeper. The roots of neo-imperialism have, consequently, gone deeper. However, they will also recognise the leaders, bureaucrats, thinkers, political activists, farmer-labour-student organizations, and journalists vociferously who opposed this assault of new slavery. From there, hopefully, the path to alternative and struggle will emerge.

Postscript: The names of the secular-progressive figures involved in some of the episodes described in this article have not been mentioned though the reader might easily identify them. However, this is not a personal criticism of them. I respect them. The arena of counter-revolution abounds with other such episodes and their associated participants. Some have been mentioned in the article to illustrate the reality of the various tendencies and shades of counter-revolution.

(The writer associated with the socialist movement is a former teacher of Delhi University and a fellow of Indian Institute of Advanced Study, Shimla)

His Excellency President Dr. K.R. Narayanan's Journey from a Dome-Shaped Hut to the Dome-Shaped Rashtrapati Bhavan: An Inspiration for Present and Future Generations – An Analysis

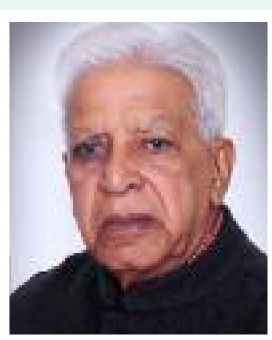

Dr. Ramjilal, Social Scientist and Former Principal,
Dyal Singh College, Karnal (Haryana, India)
Drramjilal1947@gmail.com

THE ASIAN INDEPENDENT UK

Kocheril Raman Narayanan (Dr. K.R. Narayanan – October 27, 1920 – November 9, 2005) was the first President of the Democratic Republic of India belonging to the Dalit community (Paravar caste). He was a brilliant student, a student leader at the London School of Economics, an educationist as Vice Chancellor, India's best-known diplomat, administrator, journalist, politician, Member of Parliament (1984, 1989, and 1991), Vice President (1992–1997), and President (July 25, 1997–July 25, 2002). He was a rational, scientific thinker, and a proponent of secular and humanist ideology.

Birth and Education

K.R. Narayanan was born on October 27, 1920, in a domed hut in Perumthanam, Uzhavoor village, in the princely state of Travancore (present-day Kottayam district, Kerala), into a Dalit family. He was the fourth of seven children of his father, Kocheril Raman Vaidya (physician) and mother, Punnathurveetil Pappiyamma. Due to his large family, livelihoods were difficult, and poverty hindered his education. However, Narayanan received his primary education in village schools. After passing matriculation, Narayanan received a scholarship from the royal family of Travancore Cochin ,and then passed intermediate. Narayanan received a BA (Hons.) and MA in English Literature from Travancore University (1940-1943) (now the University of Kerala) .He secured first place in the university, becoming the first Dalit student from Kerala to receive a first-class degree.

As a Journalist

Despite financial difficulties, he remained courageous and moved to Delhi to pursue journalism. He worked as a journalist for The Hindu and The Times of India in 1944 and 1945, and on April 10, 1945, he successfully interviewed Mahatma Gandhi in Mumbai. This was truly a milestone in his journalistic career.

In 1944, Narayanan, recognising his talent, was awarded a scholarship of 16,000 rupees by the then-renowned industrialist JRD Tata, which enabled him to gain admission to the world-renowned London School of Economics. Narayanan continued his education in England from 1945 to 1948, and while there, due to his talent, he was elected President of the London School of Economics' Student Union. He was the second Dalit and Indian student to hold the position. Prior to this, Dr. Bhimrao Ambedkar, the architect of India's Constitution, had become the first non-European Indian Dalit Student Union President in 1912. At that time, the President of the London School of Economics, Harold Laski, a world-renowned scholar, was very fond of Narayanan.

Narayanan's Return to India: Laski's Letter to Jawaharlal Nehru

In 1948, when Narayanan was returning to India, Harold Laski, President of the London School of Economics, wrote a letter to India's first Prime Minister, Jawaharlal Nehru. He met Jawaharlal Nehru to present the letter. He himself described this experience, writing, "When I finished my studies, Laski gave me a letter of introduction to Panditji (Jawaharlal Nehru). Upon arriving in Delhi, I asked for an appointment with the Prime Minister. I think, because I was an Indian student returning home from London, I was given an appointment. He met me right here in Sansad Bhavan [the old Parliament House]. We talked for a few minutes about London and such things, and soon I realised it was time for me to leave. So, I said goodbye and, as I left the room, handed Laski's letter to him and went out into the large circular corridor. When I was halfway there, I heard someone clapping in the direction I had just come from. I turned and saw Panditji [Jawaharlal Nehru] gesturing for me to come back. When I left his room, he opened the letter and read it. [Jawaharlal Nehru asked:] "Why didn't you give it to me earlier?" [Narayanan replied:] "Well, Sir, I'm sorry. I thought it would be enough if I handed it over on my way out… After a few more questions, he asked me to meet him again, and very soon, I found myself joining the Indian Foreign Service." This meeting was a turning point in Narayan's life.

Best Diplomat

At the request of Jawaharlal Nehru, Narayanan passed the Indian Foreign Service examination. Passing the Indian Foreign Service Examination was another important step in his life. Jawaharlal Nehru was India's Prime Minister, as well as its Foreign Minister at the time. Narayanan joined the Indian Foreign Service at Jawaharlal Nehru's request and was appointed Attaché to the Ministry of External Affairs on April 10, 1949. In addition to the Ministry of External Affairs, Jawaharlal Nehru also appointed him to several embassies. In recognition of his work and success, Jawaharlal Nehru referred to him as the country's "best diplomat"

As a diplomat,

He successfully served in Japan, England, Australia, North Vietnam, Thailand, China (1976), Turkey, and the United States (1980–1983), safeguarding Indian interests. His diplomatic talent and ability improved India's relations with China and the United States.

As a Distinguished Politician

K.R. Narayanan, a distinguished politician, made his mark in Indian politics as a Congress candidate, winning three consecutive general elections to the Lok Sabha in 1984, 1989, and 1991. He represented the Ottapalam constituency in the picturesque Palakkad district of Kerala, where his commitment and dedication earned him the trust of the electorate. Under the leadership of Prime Minister Rajiv Gandhi, he was entrusted with various important portfolios, including his role as Minister of State in the Ministry of External Affairs, where he demonstrated remarkable diligence, integrity, and a steadfast sense of duty.

Tenth President of India

On August 21, 1992, K.R. Narayanan ascended to the prestigious role of Vice President of India, a position that further enhanced his political stature. Five years later, on July 14, 1997, he achieved a remarkable feat by securing 95% of the votes in the Presidential Electoral College, decisively defeating his opponent, T.N. Seshan. He was sworn in as the tenth President of India on July 25, 1997, in a ceremony presided over by J.S. Sharma, the Chief Justice of the Supreme Court, marking the beginning of a significant chapter in Indian governance.

Narayanan's presidency was marked by its significant challenges, particularly during a tumultuous period characterised by a series of minority governments. His role became pivotal as he faced the daunting responsibility of dissolving the Lok Sabha on two occasions, utilising his discretionary powers with prudence and foresight. The first dissolution occurred on December 4, 1997, following the advice of Prime Minister I.K. Gujral, and the second on April 26, 1999, at the request of Atal Bihari Vajpayee, highlighting the complexities of Indian coalition politics.

In the wake of the Lok Sabha elections during his tenure, the National Democratic Alliance emerged victorious, leading to the appointment of Atal Bihari Vajpayee as Prime Minister on October 11, 1999. Narayanan's approach to the appointment of the Prime Minister was ground breaking; he established a practice that required any Prime Ministerial candidate from a hung Parliament to convincingly demonstrate their majority to him, providing tangible evidence of their support. This was a significant shift from the traditional practice followed by previous Presidents—Neelam Sanjiva Reddy, R. Venkataraman, and Shankar Dyal Sharma—who typically invited the leader of the largest party or pre-election coalition to form the government without demanding such verification.

Judicious use of discretionary powers: Article 356

Narayanan was also noted for his judicious use of discretionary powers as outlined in Article 356 of the Constitution. He made the unprecedented decision to refuse the dismissal of the Uttar Pradesh government at the behest of Prime Minister Inder Kumar Gujral ,and similarly declined to dissolve the Bihar government led by Rabri Devi when urged by Vajpayee's administration. However, he ultimately approved the dissolution of the Bihar government in 1999, exemplifying the nuanced nature of his decision-making.

As a proponent of scientific temper and secularism

A proponent of scientific temper and secularism, Narayanan's values were evident throughout his presidency. He eschewed visits to places of worship, avoided interactions with religious leaders, and shunned celebrations like Holi, reflecting his commitment to secular governance. As a Member of Parliament, he boldly voiced his disapproval of the demolition of the Babri Masjid, labelling, it as the second most dangerous incident in India's history, following the assassination of Mahatma Gandhi. He also condemned the Gujarat riots, describing them as the "tragedy of Gujarat" in 2005, highlighting his sensitivity to communal tensions.

K.R. Narayanan passed away on November 9, 2005, at the age of 85, due to pneumonia and kidney disease, leaving behind a legacy that resonated with many.

The nation honours this remarkable personality, who embodied the ideals of secularism and scientific inquiry. His journey from a humble upbringing to the exalted halls of the Rashtrapati Bhavan serves as an inspiring narrative for both current and future generations, reminding us of the enduring importance of integrity, dedication, and the pursuit of knowledge in public life.

No Separate Capital and High Court in Haryana: The Urgent Need for Resolution

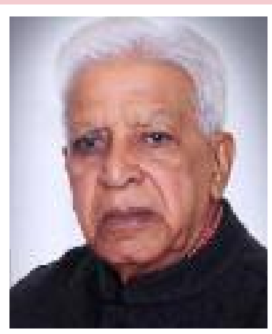

Dr. Ramjilal, Social Scientist and Former Principal,
Dyal Singh College, Karnal (Haryana, India)
Drramjilal1947@gmail.com

On November 1, 1966, the reorganisation of Punjab established the states of Punjab, Haryana, and Himachal Pradesh. For nearly six decades, the people of Haryana have been vocal in their demand for a separate capital and a distinct High Court. It is time to put an end to this prolonged neglect.

A Separate Capital for Haryana

Chandigarh was declared the capital of Punjab in 1950. Following the bifurcation of Punjab in 1966, Shimla became the capital of Himachal Pradesh, while Chandigarh remains a shared capital for Haryana and Punjab. This outdated arrangement must be re-evaluated. Numerous states, including Chhattisgarh, Himachal Pradesh, Jharkhand, and others, enjoy their own capitals; Haryana deserves no less.

The Mentality of Haryana and Punjab Leaders

Leaders from Haryana and Punjab continually assert their dominance over Chandigarh, prioritising regional interests and 'Vote bank politics' over the welfare of the people they represent. This divisive mindset illustrates a glaring inconsistency among leaders from the same political parties at the Centre and within the states, effectively stalling any progress toward a solution. We cannot accept this status quo any longer.

A Centralised Capital: The Path Forward

Establishing a separate capital for Haryana along the GT Road is not just desirable; it is essential for effective governance. A central capital would lead to greater administrative efficiency, equitable resource distribution for economic development, the creation of a distinct cultural identity, and substantial savings in time and money for the public. It is unacceptable for citizens to travel 325 kilometres from Rewari to Chandigarh only to find their representatives absent, leaving their critical concerns unresolved. Our bureaucratic systems must prioritise the people they serve, not perpetuate indifference.

Separate High Court for Haryana: A Constitutional Obligation

Article 214 of the Constitution of India mandates that each state should possess its own High Court. Smaller states like Chhattisgarh, Himachal Pradesh, and others already have separate High Courts; Haryana should be no different. The shared Punjab and Haryana High Court, a temporary arrangement since 1966, has outlived its relevance. The time for Haryana and Punjab to have separate High Courts is now.

The proposals for a separate High Court: Ignored

The Haryana Assembly passed unanimous resolutions on March 14, 2002, December 15, 2005 and May 4, 2017, for the establishment of a separate High Court in Chandigarh. But whether the NDA or the UPA government was in power at the Centre, the Haryana Assembly's proposals were not accepted. Former Chief Minister of Haryana Manohar Lal Khattar publicly raised the demand for a separate High Court for Haryana on April 5, 2015. After this, he reiterated this demand on April 17, 2015, and May 26, 2022.

The Punjab and Haryana High Court: An Overburdened System

Manohar Lal exposed the pressing need for a separate High Court, noting that 140,359 of the 279,699 pending cases in the Punjab and Haryana High Court were from Haryana—more than Punjab's 124,575. Today, as of September 30, 2025, there are 25,666,616 main civil cases and 158,138 main criminal cases pending, totalling a staggering 4,14,754 unresolved cases. With over 1.4 million cases pending in Haryana courts—70% of which have been stagnant for over a year—it is clear that our judicial system is in crisis. These delays affect the lives of 4.5 million Haryana residents ensnared in litigation, and this is simply intolerable.

Main Reasons for the Increase in the Number of Cases:

The increase in the number of cases can be clearly attributed to several pressing factors:

1. The unavailability of defendants and plaintiffs has resulted in a staggering number of pending cases (40,655).
2. The continuous filing of new cases only adds to the overwhelming backlog.
3. The current number of judges is inadequate relative to the population, crippling our judicial system.
4. Judges have adopted a concerning culture of adjournment, frequently pushing cases to further dates and often being on leave, which has resulted in an alarming number of pending cases (84,386).
5. Expedited hearings are only granted for cases of utmost public interest, neglecting many others.
6. Lawyers repeatedly request further dates, exacerbating the issue with a staggering number of pending cases (272,558).
7. Witnesses fail to appear in court on time, further complicating the situation.
8. Collusion between plaintiff and defendant lawyers undermines the integrity of the justice system.

Suggestions to Resolve the Problem:

1. It is imperative that separate High Courts be established for Haryana and Punjab. This action will significantly reduce the number of cases and ensure that the public receives swift and affordable justice. Once a separate High Court for Haryana is created, a dedicated bench must be set up in Gurugram to effectively serve the districts of Gurugram, Faridabad, Rewari, Mahendragarh, Sirsa, Fatehabad, and others.
2. Given the increasing population, we must urgently increase the number of judges in district-level and subordinate courts to facilitate timely decision-making.
3. Strict time limits must be enforced for courts, tribunals, commissions, and revenue department officials to resolve cases without undue delay.
4. If decisions are not rendered within the stipulated timeframe, higher officials must issue show-cause notices to the subordinate officials responsible. Failure to provide a satisfactory response should result in disciplinary action. In a democratic system, public servants must remember that they serve the people; their primary duty is to deliver justice, not to obstruct it.
5. To restore and enhance the reputation of our judicial system, we must prioritise transparency and uphold corruption-free governance. We will not tolerate corruption; strict actions must be taken against corrupt individuals, including the confiscation of their assets. This requires unequivocal commitment and determination from the government, which has been sorely lacking.

In summary, we must take decisive action by forming a state-level organisation to launch an assertive movement for the establishment of a separate capital and a separate High Court for Haryana. Furthermore, we need to galvanise public awareness through print and electronic media to exert pressure on political parties and the central, Haryana, and Punjab state governments to take action.

DIASPORAS OF DALITALITY – Fighting the World

THE ASIAN INDEPENDENT UK
DIASPORAS OF DALITALITY – Fighting the World
Wednesday, 29 October 2025
LSE, Houghton Street, London WC2A 2AE
A Book Review,
By Sat Pal Muman, Caste Watch UK

Caste: A Global Story powerfully argues that caste is not some ancient, localised Indian problem. It is a virus of hierarchy that has travelled with the Indian diaspora to every corner of the world.

The book connects the Dalit struggle to the Black struggle, drawing a line from the Dalit Panthers to the Black Panthers.

The book recalls the Dalit Panthers' broad definition of Dalit: a Dalit is a scheduled caste, a scheduled tribe, a Buddhist, a hard-working person, a worker, a landless peasant, the poor, a cultivator, a nomadic tribe, or an indigenous person.

The meaning of Dalit —"an Oppressed, Broken or Crushed" —applies to historically oppressed communities. However, the term is widely used to refer to the Scheduled Castes, considered Untouchables.

Dalit emerged from the radical anti-caste movement in the early 20th century as a powerful act of reclamation. It was a conscious rejection of labels such as 'Depressed Classes' and the derogatory 'Untouchable.'

It named the reality of systemic violence, economic exploitation, and social ostracisation imposed by the caste order. By embracing this name, the community transformed a symbol of their oppression into a weapon of resistance, asserting that their brokenness was not a natural state but a deliberate outcome of Brahminical hierarchy. The word became a call to recognise a shared political struggle for the annihilation of caste, the establishment of human dignity, and the defence of constitutional rights, rather than a plea for humanitarian uplift.

Affirmative action and access to education and government jobs created a small, upwardly mobile —using Marx's language—a Dalit 'bourgeoisie', masking vastly different lived realities of Dalits.

Dalit is theorised upon by scholars and abused by the political classes because of the unique, inescapable prison of caste.

Seeds of Limitation.

However, the very potency of 'Dalit' contained the seeds of its limitations in building a pan-Indian solidarity. Its failure stemmed from the immense diversity it attempted to unify under a single banner. The term Dalit attempts to homogenise a vast population fractured by sub-castes, each with its own nuanced position in the local caste hierarchy and distinct historical occupations.

Dr Ritu Kochar (left), Mr Sat Pal Muman (right), Dr Nilanjan Sarkar (second from Left), Deputy Director of the LSE South Asia Centre, Dr Suraj Milind Yengde (second from right), Author of Caste: A Global Story.

Sympathy

The book seeks to provoke sympathy—a feeling of pity for someone's misfortune—as a first step toward building solidarity. The book draws powerful parallels between Black slavery and Dalit oppression in the hope that shared stories of suffering can build bridges. Whilst Black communities may offer sympathy to Dalits, do Dalits reciprocate this sympathy, or is the discussion merely confined to the world of academia?

Beyond sympathy lies empathy—the act of truly feeling the suffering of another by putting yourself in their shoes. The book argues that the oppressor castes cannot empathise with the Dalit condition because they reject their victimhood—they do not see Dalits as capable of feeling the pain of oppression.

This is a crucial insight of the book.

Class Privilege

While class privilege can be changed, caste is a trap from which society offers no escape, as the Trinidadian diaspora study shows—the status of the Brahman continues to hold, even across oceans.

On Page 76, the book argues that class privilege can be ascribed or acquired. Still, caste cannot, when the system and society are committed to recognising castes through rites, rituals, and normative affairs, and the status of the Brahman continues to hold.

Re-imagination and Brahmanical ideology

The book suggests a re-imagination of the future through literature, arguing that those who were denied humanity, once they found words, made those words their rebellion. But this raises another vital question: Who is reading these words? And can words alone translate into a strong, meaningful rebellion? In former times, Dalits were denied access to Education by the rules of the Manusmriti – a notorious Hindu text. But now, some educated Dalits do have the power of the pen, challenging social orthodoxy, economic exploitation and political power.

The book identifies Brahmanical ideology as the central obstacle. Page 98 states that casteism, colourism, and religious hatred in India are Brahmanical instruments for holding down Dalits, Adivasis, Muslims, Christians and many others. The refusal of the dominant castes to acknowledge this is what keeps movements like Black Lives Matter from having a real impact in India. It prevents any national introspection on how society debases the lives of its oppressed ethnicities, castes, and religious minorities.

On page 99, it states that if the elite castes ever care to confront religious hatred and casteism, they must find the political morality to attack the foundations of caste itself.

The foundation stone, as the great Ambedkar pointed out, is the Brahmanical Hindu religion. The annihilation of caste would depend on dismantling the teachings of the Shastras (religious texts) upon which Hinduism stands.

Dogma of Caste

Whilst this is all very poetic, from my reading of the great Ambedkar, who concluded that caste cannot be annihilated. It is a notional thing.

Ambedkar found that Hindu religious dogma is responsible for the degradation and ills of Indian society. To free himself from the dogma of caste, he embraced Buddhism—a path that was scientific and upheld human dignity and equality, values intrinsic to the Buddhist ethos. And it is the very dogma of caste that we now find thriving among diasporic communities worldwide.

As an anti-caste activist, I believe in the power of protest to effect change through the democratic process and the enactment and implementation of Just laws.

Literature provokes thought—the purpose of education is to assist the mind to ask questions, which the book does powerfully.

The book acts as a brilliant cartographer of the prison of caste, but the blueprint for escape remains unclear.

The book echoes the foundational voice of liberation of the great Ambedkar. Let me share with you Ambedkar's timeless words from Annihilation of Caste:

'the effect of Caste on the ethics of the Hindus is simply deplorable. Caste has killed public spirit. Caste has destroyed the sense of public charity. Caste has made public opinion impossible. A Hindu's public is his Caste. His responsibility is only to his Caste…

There is no sympathy for the deserving. There is no appreciation of the meritorious. There is no Charity for the needy. Suffering as such calls for no response…

The capacity to appreciate merits in a man apart from his Caste does not exist in a Hindu.'

This is the reality the book maps for us on a global scale.

And yet… here is my critical question: Where is the path forward?

It's fine to write beautiful words, but the literature of rebellion must translate into action.

Global Anti-Caste Activism

Being a Global story, the book, regretfully, skims over global anti-caste activism; in particular, it is disturbingly silent about anti-caste activism in the UK, which inspired the Global anti-caste movement.

The writer makes a mild reference to the Hindu right-wing (page 194). On page 265, it mentions counter lobbying by the Brahmanical right against Caste activism, combining Hindu, Sikh, Muslim, Jain and Christian conservative lobbies. But being aware of the strength of the Hindutva Lobby both in the UK and elsewhere, the writer, for whatever reason, is not drawn into the UK anti caste conversation, in a country responsible for the British Empire.

A Canadian Literary Critic and theorist, Northrop Frye (1912 – 1991), writes in Educated Imagination (1963) that literature expands human imagination and helps people see the world in new ways. Frye emphasised literature's role in shaping identity, empathy and creativity.

Caste: A Global Story is the beginning of a journey. It is a crucial starting point—the alarm bell that wakes up the world.

Samaj Weekly
ਸਮਾਜ ਵੀਕਲੀ
Punjabi, Hindi & English Newspaper - UK & EU Edition

ਸਾਡੇ DIGITAL MEDIA ਨਾਲ ਜੁੜੋ

ਸਾਨੂੰ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੇ ਲਾਇਕ ਕਰੋ

facebook
samajweekly

ਸਾਨੂੰ ਐਕਸ ਤੇ ਫੌਲੋ ਕਰੋ

X @samajweekly

ਸਾਡੇ ਵਟਸਐੱਪ ਨਾਲ ਜੁੜੋ ਅਤੇ ਪਾਓ ਸਾਹਿਤ ਜਗਤ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਬੇਹਤਰੀਨ ਖਬਰਾਂ

ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਓ ਸਮਾਜ ਵੀਕਲੀ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਰੋਜਾਨਾ PDF ਉਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁੱਫਤ

ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

+44 7878 456484
email:-Samajweekly@gmail.com